

Helluntaina

**Kaikki yhdessä koolla,
yhtenä seurakuntana,
yhtenä Herran ruumiina.**

**Ja silloin:
tuulenpuuska taivaasta
ja Pyhä Henki siinä.**

**Tulenlieskojen loimu
ihmisten yllä,
ei vihana silmissä.**

**Murrettu leipä,
ihmeet ja tunnusteot.
Kaikki siinä.**

**Kaikki myös tässä.
Kaikki mahdollisuudet.**

Irja Aro-Heinilä

Meri Ohman

Juhlan kautta arkeen

Harri Pitkämäen ja Marja Wiikarin (oik.) tulokahvit juotiin samalla kun vietettiin seurakuntaa pitkään palvelleen Aila Rauhalan läksiäisiä. Juhlan jälkeen koittaa arki – viidelle uudelle työntekijälle.

Sivu 3

Arkkipiispa haki paanut

Kun Pyhän Olavin kirkolla tapahtuu jotakin mielenkiintoista, talkoista tuttu työnjohtaja Esko Kangasniemi on yleensä paikalla. Hän oli myös silloin, kun ortodoksikirkon arkkipiispa Leo (vas.) haki Tyrväältä ostamansa paanut.

Sivut 6–7

Kirpputori kannattaa

Suodenniemeläiset ovat ottaneet omakseen Raili Työppösen ideasta ja innostuksesta syntyneen seurakunnan kirpputorin. Lähetykselle on 15 vuodessa kerätty yli satatuhatta mummonmarkkaa.

Sivu 12

Pirjo Silveri

Pirjo Silveri

Pirjo Silveri

SAATTEEKSI

Pro Tyrvää

Seurakunta on Kristuksen ruumis. Se muodostuu kasteen kautta seurakunnan yhteyteen liitetystä ihmisistä. Vammalan seurakunta koostuu maantieteellisesti suuren alueen kristityistä, vuoden alussa siihen liitettiin myös Suodenniemi. Voisimme siis hyvällä syyllä puhua tyrvääläisistä tai sastamalalaisista kristityistä.

Seurakunta olemme me. Sen työ ja tehtävät tehdään tyrvääläisten hyväksi. Näkyvän työn, palvelun ja päävastuun kantavat seurakunnan työntekijät ja vapaaehtoiset vastuunkantajat. Mutta seurakunnan työtä tehdään kaikkialla tyrvääläisissä kodeissa, työpaikoilla, harrastustoiminnassa ja muussa vapaa-ajassa, kasvatus- ja hoitotyössä. Siksi sitä voidaan kutsua Pro Tyrvää -liikkeeksi, siis tyrvääläisten puolesta.

Seurakunta kuuluu kirkkoon, maailmanlaajuisesti Kristuksen kirkkoon, ja meidän näkökulmastamme Suomen ev.lut. kirkkoon. Suomen kirkko on ns. kansankirkko, jolla on asemansa perusteella vahvat siteet koko suomalaisen yhteiskuntaan. Paikallisesta näkökulmasta tämä tarkoittaa yhteyttä tyrvääläiseen yhteisöön, sen instituutioihin ja elämään kaikessa laajuudessa.

Kirkko ei siis ole eristäytynyt omalaksinen yhteisö. Se elää siinä yhteiskunnassa, jota se on asetettu palvelemaan. Se noudattaa yhteiskunnan päättäjien säätämiä lakeja ja asetuksia, mutta on luomassa eettistä ja moraalista arvopohjaa yhteiskunnan, myös valtiotavallan suuntaan. Kirkko ja seurakunta elää kulloisesakin historiallisessa vaiheessa, ei pysähtyneessä menneisyyden ajassa.

Yhteiskuntamme rakenne on 2000 vuodessa muuttunut rajusti. Säätö- ja orjayhteiskunnan mallit eivät vastaa missään määrin demokratiaa ja tasa-arvoa painottavaa nykypäivän ihmiskuvaa.

Tämä meidän on uskottava – ja tähän kirkon peruskirja, Raamattu, antaa selvät ohjeet, niin luomiskertomuksen kehoituksessa viljellä ja varjella maata kuin Jeesuksen alati korostamassa rakkauden käskyssä ja apostolien kaikkia ihmisiä erottavia raja-aitoja kaatavissa muistutuksissaan.

Näin on kirkko varustettu matkalle historiaan. Se on joutunut ja joutuu tehtävissään ja ratkaisuisaan ottamaan huomioon kaiken sen, mikä sitä ympäröi ja minä osa se itse on. Matkasta ei ole selvitty ilman rajuja kiistoja ja riitoja, ei alkukirkossa eikä tämän päivän Tyrvällä. Kaiken keskellä kirkko ei voi tinkiä perustetävästään, vapautuksen, vapahduksen ja armon julistamisesta, syntisen vanhurskauttamisesta.

Rautalangasta väännettynä: tämän päivän kirkko, seurakunta ja kristitty elää 2000-lukua. Se tarkoittaa, että luotamme Kristuksen tuomaan pelastukseen ja palvelemme Jumalaa ja lähimmäistämme niin hyvin kuin se omassa yhteiskunnassamme on mahdollista. Tätä on raamatullisuus, omantunnon pitäytyminen Raamattuun.

Raamattuun sidottuun omaantuntoon ei kuulu raja-aitojen ja barrikadien pystyttäminen seurakunnan palvelijoiden eikä kenenkään muidenkaan välille. Aidot erottavat alttarilla, kirkkosaleissa ja maailmassa. Uskollisuus kirkon Herralle, Kristukselle, yhdistää. Siunaukseksi, Pro Tyrvää.

Hannu Kilpeläinen
vs. kirkkoherra

Pirjo Silveri

Yhdeksän parin häpäpäiväksi 070707

Heinäkuun seitsemänneistä on tulossa vuoden suosituin häpäpäivä Vammalassa. Yhdeksän paria saa vihkimukseensa kaiveruksen 070707.

– Näin monta vihkimistä yhden päivän aikana on kyllä paljon. Päivämäärä on selvästi vaikuttanut kiinnostukseen, sanoo kirkkoherranviraston toimistonhoitaja **Eila Seppä**.

Vammalan kirkkoihin on tehty yh-

teensä 46 vihkivarausta, niistä neljä Suodenniemellä.

– Vihkimisten määrä näyttää suurin piirtein samanlaiselta kuin viime vuonna. Jotkut odottavat häilleen jo Pyhän Olavin kirkkoa ja ovat sen vuoksi siirtäneet juhlaansa.

Juhlinta painottuu Vammalassa taas keskelle kesää, sillä peräti 24 vihkimistä on sovittu nimenomaan joksikin heinäkuun lauantaiksi.

Kirkoista suosituin on Tyrvään kirkko 19 varauksellaan. Hyvänä kakkosena on Sastamala (14). Karkun kirkossa avioliittoon vihitään kuusi paria, Suodenniemellä neljä ja Sammaljoella kaksi. Yksi pariskunta lausuu ”tahdon” muualla kuin kirkossa.

– Juhannuksena ei viime vuosien perinteen mukaan ole yhtään vihkivarausta.

ELÄMÄNKAARI

Kastettu

Nelli Aleksandra Kukkula, Laura Aurora Ahti, Iida Sofia Ruohonen, Oskari Mikael Mäki-Laurila, Manta Ellida Niemelä, Lauri Juhani Oksanen, Anette Milla Elisabet Telilä, Janita Martta Erika Kinnanen, Seela Silja Puheloinen, Aaro Kasper Alanaatu.

Touko Väinö Vilhelmi Malmiväärä, Aaro Matti Juhani Leikkanen, Leevi Matias Aronaja, Jesse Riku Juhani Lehtonen, Maija Leena Häggblom, Onni Jalmari Koivisto, Anna Irene Saarela, Viljami Juho Valter Kaasalainen, Roni Juhani Kursi, Anni Mari Sofia Santala.

Sanni Kaisa Maria Poutala, Eemi Kalle Välimäki, Ville-Pekka Touronen, Ville Valter Johannes Talja, Tiitu Anna Maria Ryömä, Juuso Joonas Valter Haapanen, Noora Tuulia Petäjästä, Siiri-Iida Amanda Törmä.

Avioliittoon vihitty

Aatu Aulis Kiviniitty ja Satu Laina Susanna Välimäki

Kuollut

Lahja Fanny Sofia Rutuna, 89, Katri Sääntti, 87, Enni Inkeri Heikkilä, 84, Aulikki Anna Liisa Brander, 72, Eini Ellen Montonen, 64, Nelly Kaarina Prusi, 91, Airi Tellervo Heikkonen, 74, Arvo Olavi Kyllönen, 70, Eeva Anni Ojansivu, 63, Eila Anna Raakkeli Korteso, 59.

Vilho Juhani Lehtinen, 58, Meeri Kaarina Alanen, 93, Liisa Maria Tala, 85, Tyyne Maria Ylinen, 92, Kirsti Kyllikki Wiitala, 82, Rauha Mirjami Kettunen, 80, Rauha Esteri Välimäki, 94, Anna Hautaa, 92, Arvo Severi Hallström, 90, Aili Maria Ristimäki, 89.

Inkeri Aino Vellamo Kolu, 86, Markku Tapani Peltonen, 40, Vil-

jo Olavi Lähteenmäki, 88, Ulla-Liisa Niemi, 85, Pentti Eevertti Anttila, 84, Martti Jalonen, 82, Aarne Olavi Kömi, 82, Elli Hanna Inkeri Valtanen, 78, Pirkko-Liisa Salomäki, 63, Toini Inkeri Määttä, 74.

Matti Olavi Passi, 68, Pekka Väinämö Pukka, 59, Helmi Amanda Mäkinen, 93, Valma Vieno Unelma Nurmi, 85, Eeva Anna-Liisa Mäkinen, 82, Kerttu Esteri Lindholm, 79, Eila Marjatta Heino, 77, Reino August Lyytikäinen, 90, Uuno Manne Aleksanteri Salomaa, 81, Pentti Olavi Matias Vilppola, 73.

Heikki Antti Matias Aho, 68, Oiva Johannes Tihveräinen, 82, Saara Maija-Liisa Lindström, 81, Sanni Sinikka Tuomisto, 76, Arja Irene Mäki-Ikola, 68, Erkki Toivo Tapio Lammi-järvi, 67.

NAULAN KANTAAN

Raamattu ymmärretään helposti väärin, jos se käsitetään kirjaksi, joka sinänsä on pyhä ja läpikotaisin jumalallinen, ja unohdetaan, että se on syntynyt ihmisten välityksellä erilaisissa ihmisten historian tilanteissa. Silloin Raamatusta tulee lakikirja, eikä Elämän kirja.

Arkkipiispa **Jukka Paarma**
Saarnassaan Agricolan juhlamessussa 9.4.

Olen omakohtaisesti oppinut, että ongelma eivät ratkea vatvomalla. Mennyt on turha veivata, koska siihen ei voi enää vaikuttaa. ”Sitku”-elämää ei kannata elää, sillä emmehän me tiedä, elämmekö enää huomenna tai edes kahden minuutin

päästä. Asioihin voi vaikuttaa vain tässä hetkessä.

Yrittäjä, teologi
Liisa Lampela-Kivistö
Anna 16/2007

Kristus ei kieltänyt kutsumustaan, vaikka koki sen toteuttamisen vaikeaksi ja oudoksi. Rohkeana rajojen rikkojana hän oli aikansa konservatiiveille hyvin vaarallinen, sillä hän ei ollut sitoutunut vallan, virkojen tai rahakirstun kahleisiin. Uusi testamentti on muutenkin mieleton sananvapauden – tai Sanan vapauden – voitto.

Runoilija **Jouni Inkala**
Kirkko ja kaupunki 30.4.

Aikoinaan vastustin naispappeutta, mutta en missään tapauksessa enää. Palomiesvitsiä ”väärin sammutettu” mukaillen: ”lohtu saatu ja evankeliumi jaettu, mutta väärin annettu”. En ymmärrä, miten niin voidaan ajatella.

Pappi, oopperalaulaja
Esa Ruuttunen
Kotimaa 5.4.2007

Ihminen, joka valitsee varmuuden ja oikeassa olemisen, nauraa korkeintaan kolkkoa voittajan naurua eikä koskaan itselleen.

Muusikko, säveltäjä
Jaakko Löytty
Suomen Kuvalehti 12/2007

Joukkueeseen viisi vahvistusta

Eetu ihmettelee olemista

Ylöjärveläinen teologian maisteri Eetu Myllymäki, 26, aloittaa kesäkuussa Vammalan seurakuntapastorina. Määräaikainen pesti kestää ensi vuoden loppuun.

Asunto on jo löytnyt ja sen ikkunasta näkyy Tyrvään kirkko.

Entuudestaan Vammala on käymälältä tuttu, Pyhän Olavin kirkossa mies on käynyt usean kerran.

– Pitäjä vaikuttaa kauniilta. Tuntuu kivalta, kun vettä on kaikkialla. Uskon että luonto- ja lintuharrastajana minulle on seudulla monenlaista nähtävää, esimerkiksi Puurijärvi on lähellä.

Myllymäki vihittään papiksi Turussa 10. kesäkuuta. Loppukevään aikana hän on osallistunut tuomiokapitulin järjestämään ns. ordinaatiokoulutukseen, joka antaa valmiuksia tulevaan, valmentaa henkisesti ja hengellisesti.

– Papin työssä eniten kiinnostaa olemisen ihmettely: syntymä, kuolema, ihminen, kun hän yrittää selvittää vaikeuksistaan, toivon mahdollisuus. Haluan ottaa toissaan työalan, joka vastuulleni tulee.

Lapsuuden tai nuoruuden perintönä Eetu Myllymäellä ei ole mitään tiettyä hengellistä kotia.

– Olen tutustunut herätyksiin vasta Helsingissä. Viisi viime vuotta olen ollut mukana Kansan Raamattuseuran opiskelijatoiminnassa. Kohtuullisen hyvin tunnen myös vanhoillislestadiolaisuuden ja evankelisen liikkeen.

Eetu Myllymäki lakritsin kimpussa rippikoulun iltapalaverissa.

Harri Pitkämäki jo laittanut hihat heilumaan.

Ritva Szarek aviomiehensä Piotrin ja tyttärensä Karolinan kanssa kotona Puolassa.

Ritva tuo raikkaita tuulia

Kesän ajaksi seurakunta saa toisenkin uuden papin, Ritva Szarekin, 54.

Rekkakuskien, merimiesten ja ulkосуomalaisen maailmasta tuleva Szarek tuo Vammalaan raikkaita kansainvälisiä tuulia. Hän asuu vakituisesti Puolassa, Tampereen koisessa Bielsko-Bialan kaupungissa, ja toimii siellä yhdeksättä vuotta Merimieskirkon pastorina.

– En tosin kokopäiväisesti. Matkaa Varsovaan on lähes 400 kilometriä. Jumalanpalvelus pidetään siellä kerran kuussa, kasteita ja vihkimisiä voi olla muuallakin. Lisäksi opetan suomea, kirjoitan juttuja ja hartauksia, olen nettipappi, suunnitelen matkoja suomalaisille ja tarvittaessa vedän retkiä.

Kotimaassa Szarek on viimeksi työskennellyt Suomen Lähetysseurassa. Sitä perua lähetyksen asia tuntuu rakkaalta ja tärkeältä.

Toukokuussa hän oli ensi kertaa puolalaisen seurakuntaryhmän kanssa Suomessa. Kierrokseen mahtui kahdeksan kirkkoa, Helsingin Stadion ja hyppymäkiä. Jälkimmäisten tärkeys selittyi sillä, että maailmankuulu mäkihypyypääjä Adam Malysz on Bielsko-Bialan naapurikylien poikia. Hän on myös luterilainen.

Alastarolla syntynyt, 17 vuotta Puolassa asunut pastori Szarek (os. Hulmi) esittelee perheensä näin:

– Aviomieheni Piotr on kirkkoherrana Vanhan Bielskon luterilaisessa seurakunnassa. Meillä on kaksi tytärtä Juliana, 17, ja Karolina, 15, kaksi lasta on viety kirkkomaalle.

Karolina päätti juuri kaksivuotisen lauantairippikoulun ja hänet konfirmoitiin Puolassa. Rippilähjäksi tyttö sai rippikoululeirin Suomessa!

Koko perheen yhteisiin harrastuksiin kuuluvat pyöräily ja hiihtäminen.

Ritva Szarekin mielestä on huikean haastavaa ja riemullista tulla Suomeen kesätöihin.

– Kesäkuun olen Mellilän seurakunnassa, sitten siirryn Vammalaan. Eivätköhän Loimaan ja Tyrvään murteet sukkelaсти suju – ja ainakin haluan oppia kuuntelemaan.

Syksyllä on edessä paluu Puolaan, missä Karolina aloittaa viimeisen vuotensa yläasteella. Toisaalta äiti toki haluaisi jäädä Suomeen, koska Julianalla alkaa Helsingissä viimeinen lukivuosi.

– Elämän merellä me kaikki seilaamme – ja samalla olemme taivasmatkalla. Tässä on ilo, toivo ja rohkeus. Onhan elämä välillä kovaa kipuilamista, milloin mistäkin syystä. Meille se on joskus sitä kahden maan ja kulttuurin välisessä seilaamisessa.

Marja hehkuttaa yhteisöllisyyttä

Voisiko kuvan ottaa heppojen kanssa, ehdottaa Marja ”Mallu” Wiikari, 41, salamana, kun sovimme uuden diakoniatyöntekijän pienestä haastattelusta Paanuun.

No, mikä ettei voisi, onhan diakoni-Mallu ammattilainen myös hevosten parissa. Kotona Kokemäen Kauvatsalla hänellä ja aviomiehellään Erkki Grönmanilla on suomenhevonen Enkeli ja islanninhevonen Slydda.

Wiikari on syntynyt Oulussa, mutta isä on kotoisin Salmaljoelta. Eläkkeelle jäätyään vanhemmat palasivat Tyrvälle Mallun isän lapsuuden maisemiin.

Marja Wiikarin elämän matkalle on mahtunut monenlaista. Diakoniopinjojen lisäksi emäntäkoulu Suomussalmella, aupairvuosi Sveitsissä, yhdyskuntatyön harjoittelu Manchesterissa, kolme kesää oppaana Tyrvään Pyhän Olavin kirkolla, yhtä monta kesää aktiivissa Italiassa. Diakonian sijaisuuksia ja erimittaisia pätkätöitä on takana Jyväskylässä, Helsingissä, Suodenniemellä, Kiikassa. Pääkaupungissa vierähti kymmenen vuotta, Vuosaaren ja Meilahden seurakunnissa.

Vakituisen virka Vammalassa vetää suuta messingille.

– Nyt tuntuu ensi kertaa, että olen työalueella kuin kotonani. On sellainen juureva olo; tunnen täällä paljon ihmisiä, paikat ovat rakkaita ja tuttuja.

Diakoniatiimissä Wiikarin erityisvastaulla on Vammalan keskus-

ta ja työttömien asia. Hän haluaa kuitenkin pyristellä eroon tiukka-rajaisesta ajattelusta, missä yhteen lokeroon tällätään vanhukset, toiseen näkövammaiset, kolmanteen joku muu ryhmä.

– Toki on tärkeää, että samantyyppiset ihmiset saavat olla yhdessä ja näin jakaa omia tuntojaan ja kokemuksiaan. Haluan kuitenkin saattaa myös erilaisia ihmisiä yhteen.

Wiikari suunnittelee Meilahden seurakunnan esimerkin innoittamana Vammalaan vastaavan tyyppistä aluettyötä. Pikku Huopalahdessa oli moninaisuuden rikkautta: oli 70 eri kansallisuutta, 6–7 prosenttia asukkaista oli maahanmuuttajia. Oli paljon lapsiperheitä ja erilaisessa elämäntilanteessa olevia.

– Diakoniatyöntekijänä minun rohkeasti alueelle, katsoin siellä olevia valmiuksia ja mahdollisuuksia, yritin löytää avainhenkilöt, rohkaista ihmisiä ottamaan vastuuta, kannustaa. Huomasin että se antoi monille voimavaroja ja vahvisti yhteisöä. Onnistuimme ehkäisemään rasismia, saimme ihmiset tavoittelemaan yhteistä hyvää.

– Diakonianhan tulisi ulottua sinne, missä hätä on suurin, eikä muuta apua ole saatavilla. Siksi on tärkeää kysyä, missä hätä on nyt suurin? Missä on tänään diakonian paikka?

Mallu hehkuttaa yhteisöllisyyden nimeen. Hän haluaa rohkaista vammalalaisia keskinäiseen jakamiseen – yhdessä tekemiseen yhteiseksi hyväksi, ottaen huomioon myös vähäänisimmät lähimmäiset ja tempaamalla heidät mukaan elämän keskelle!

Harri huolehtii kiinteistöistä

Harri Pitkämäki, 46, on kuu-kauden verran ollut seurakunnan rakennusmestarina. Toimi on Vammalassa uusi. Ammattilaisen osaamiselle on tarvetta, kun hoidettavana on kahdeksan kirkkoa ja paljon muita rakennuksia.

Vesilahdella asuva Pitkämäki on aiemmin ollut eri rakennusliikkeitten palveluksessa, kymmenen viime vuotta yksityisyrityksenä. Hyppy palkkatyöhön ja kirkon leipiin tuntuu hyvältä ratkaisulta.

– Koen että seurakunnassa myös arvot ovat aika erilaiset kuin siinä maailmassa, missä olen 20 vuotta työkseni liikkunut.

Vammalassa Pitkämäki on kierrellyt vastuualuettaan ja katsellut paikkoja Sillä Silmällä.

– Alkuun työni on paljolti dokumentointia. Millaisia kiinteistöjä on, mitä niille on tehty, mitä niille pitäisi tehdä. Tavoitteena on saada tilat pysymään mahdollisimman pitkään hyvässä kunnossa kohtuukustannuksin. On tiedettävä, mitkä vauriot kannattaa hoitaa heti, jotta myöhemmin välttyään suurilta kuluieriltä.

Esimerkiksi Suodenniemellä Pitkämäki näki hienon leirikokuksen, jonka kunnostus on loppusuoralla. Kappeliseurakunnan virastotalo on ok, mutta kirkossa on suuria korjaustarpeita. – Tiet-

Vammalan diakoniatoimistossa työskentelee nyt kaksi Marjaa; Wiikari (oik.) ja Ritanen.

tyjä asioita on siellä tehtävä hyvin nopeasti, hän sanoo.

Vuoroaan odottavat myös Karikun kirkon katto ja Tyrvään kirkon penkit.

Entä mitä rakennusmestari tekee silloin kun hän ei ole työssä? – Talvella hiihdän, kesällä vaellan tai kalastan.

Vaimo Minna toimii vanhustyön askartelunohjaajana Tampereella, tytär Maisa on 15-vuotias, poika Pete, 18, on kevään abiturientti.

Jo menneinä vuosina Pitkämäet ovat kolonneet Vammalan seutua ja täällä nimenomaan kirkkoja. – Ei työn vuoksi, vaan puhtaasti omasta kiinnostuksesta. Parhaiten mieleeni jäi silloin Sastamalan kirkko. Sen miljöö on niin hieno.

Kaksi Marjaa

Wiikarin lisäksi Vammalan diakoniatiimiä täydentää toinenkin Marja. Kirkkoneuvosto valitsi diakoni Marja Ritanen osa-aikaiseksi ja määrääikäiseksi työntekijäksi vuoden loppuun asti.

Ritanen on työskennellyt pitkään työvoimaneuvojana Vammalan ja Huittisten työvoimatoimistoissa, mutta hän halusi nyt siirtyä seurakuntatyöhön.

Rippikoulun ABC

Mistä rippikoulussa on kysymys? Siellä keskitytään elämän tärkeimpään asiaan, Jumalan tuntemiseen. Rippikoulu on mahtava mahdollisuus pohtia, kuka oikein olen, onko elämälläni tarkoitusta, mitä Jumala minusta ajattelee.

Jokaisen luterilaisen kristityn on hyvä olla perillä uskon perusasioista. Vaikka vastustaisikin kirkkoa, on hyvä tuntee vastustajansa.

Mikä?

Kirkko on aina opettanut kastetuja jäseniään. Rippikoulu on osa Kristuksen käskemästä kasteopetuksesta, joka ei tyhjene yhteen kertaan vaan kestää koko ihmisen eliniän.

Tavoitteena on, että nuori vahvistuu siinä uskossa kolmiyhdyiseen Jumalaan, johon hänet on pyhässä kasteessa otettu, että hän kasvaa rakkaudessa lähimmäiseen ja elää rukouksessa ja seurakuntayhteydessä. Ajallisesti rippikoulu kestää ainakin puoli vuotta.

Miksi?

Hengellisen elämän käsikirjan eli Katekismuksen mukaan Jumalan tunteminen on elämämme tärkein ja perustavin asia. Sen vuoksi rippikoulua pidetään ja siksi sitä kannattaa käydä.

Seurakunnalle ripari on suuri mahdollisuus opettaa nuorille Jumalan sanomaa.

Kristillisessä uskossa on viime kädessä kysymys pelastuksesta, ei vähempää kuin ihmisen iankaikkisesta kohtalosta. Kirkon opetuksen mukaan jokainen joutuu tämän elämän jälkeen Jumalan tuomioistuimen eteen. Sen jälkeen on vain kaksi vaihtoehtoa viettää iäisyytensä: taivas tai helvetti.

Rippikoulussa opetamme nuorille tämän totuuden ja painotamme Jumalan armoa, sillä se on Katekismuksen mukaan ainoa turva: ”Iankaikkisesta kadotuksesta mei-

dät pelastaa vain Kristuksen armo.”

Mitä ja miten?

Vaikka rippikoulun sisällössä on tärkeimpänä pelastussanoma, evankeliumi, opetusteemat käsittelevät laajasti elämää, kirkon uskoa ja hengellisen elämän hoitamista, kuten oikeaa ja väärää, kärsimystä, kuolemaa, Jeesusta Kristusta ja rukousta.

Opetusaineistona toimivat Raamattu, Katekismus, laulukirjat ja rippikoulukirja. Ytimekäs tapa jäsentää uskomme sisältöä ja rippikoulun opetusta on ajatella niitä Katekismuksen rakenteen mukaan.

Kymmeneen käskyyn kuuluva Jumalaan uskomisen ja kanssaihmissien rakastamisen (etiikka) vaatimukset muodostavat Jumalan luomistyöhön perustuvan pohjan elämäntyöskymysten pohdinnalle. Uskontunnustus antaa perustan vastata käskyjen nostamiin uskonnollisiin kysymyksiin. Se kertoo Jumalan meille syntyisille antamasta uskon ja rakkauden lahjasta.

Isä meidän -rukous luo pohjaa hengellisen elämän opetukselle ja elämiselle. Rukouksen hengellisyys saa lähtökohtansa uskontunnustuksen lahjasta ja liittyy kymmenen käskyn realiteetteihin. On siis tarkoitus saattaa vuoropuheluan nuoren elämää koskevat pohdinnat ja kirkon usko. Näiden muodostamaa yhteys eletään todeksi rukouksessa ja yhteisessä jumalanpalveluksessa.

Usein rippikoulun lopussa on loppukoe. Sen tarkoitus on varmistaa, että olennaiset asiat on ymmärretty oikein!

Konfirmaatio?

Leirin jälkeen on konfirmaatiomessu. Konfirmaatio tarkoittaa vahvistamista. Äiti-kirkko, joka on hengellisesti uudestisyntyttänyt nuoret kasteen sakramentilla, haluaa nyt vahvistaa heitä pyhäl-

Ripari Leirimajalla on taas alkamassa, pastori Hannu Heikkilä ohjeistaa nuorten ryhmää kesällä 2006.

lä toimituksella, jossa he tunnustavat uskonsa.

Albaan pukeutuneet konfirmoitavat saavat seurakunnan esirukouksen ja heidät siunataan apostolisella siunauksella. Konfirmaation jälkeen nuori saa itsenäisesti käydä ehtoollisella. Rippikoulu ja konfirmaatio antavat myös oikeuden kirkolliseen vihkimiseen, mahdollistaa kummina toimimisen ja seurakuntavaaleissa äänestysoikeuden sekä ehdolle asettumisen.

Kaikki mukaan!

Päivärippikouluun ja rippileireihin antavat työpanoksensa seurakunnan työntekijöiden lisäksi, isokset, nuoret aikuiset, keittiöhenkilökunta ja vapaaehtoiset ihmiset.

Voisitko sinä, hyvä Paanun luterilainen, muistaa rippikoulutyötä rukouksin ja osallistua näin tärkeään hengelliseen työhön? Jumalan siunausta elämäsi.

Pauli Selkee
seurakuntapastori

Sanastoa

Alba: valkoinen puku, joka kastepuvun tavoin kuvaa Kristuksen kasteen armosta.

Apostolinen siunaus: varhaisen kristittyjen käyttämä siunaus ”Herramme Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon sinun kanssasi.”

Esirukous: konfirmaatiossa se vahvistaa nuoren uskoa ja hänen yhteyttään seurakuntaan. Esirukouksessa rukoillaan myös tärkeiden yhteisten asioiden puolesta. Esiru-

kousaiheita voidaan kerätä nuorilta rippikoulussa valmiiksi konfirmaatiojumalanpalvelusta varten.

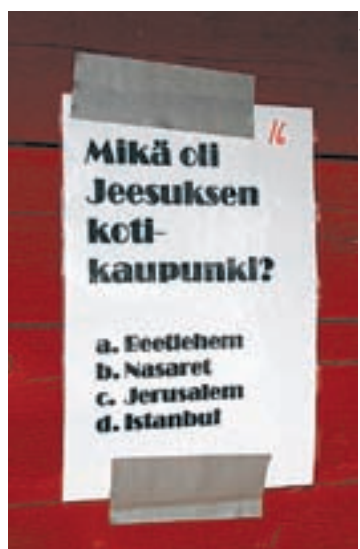
Kehotus/kysymys: vastatessaan kysymykseen nuori ilmaisee tahonsa tukeutua elämässään seurakunnan yhteiseen uskoon.

Ristinmerkki: siunauksen saatuaan konfirmoitu voi lausua aamenen ja tehdä ristinmerkin viemällä käden otsasta sydämen kohdalle ja vasemmalta olkapäältä oikealle. Se on rukous, jossa tunnustaudutaan kolmiyhdyiseen Jumalaan ja pyydetään Jumalalta siunausta.

Kesän konfirmaatiomessut

Tyrvään kirkko
su 10.6. Päivärippikoulu
su 17.6. Houhajärven leiri 1
su 8.7. Houhajärven leiri 2
su 22.7. Kokemäen Pitkäjärven leiri
su 19.8. Eestin rippikoulu

Suodenniemen kirkko
10.6. Suodenniemen rippikoululeiri

Rippikoulu kestää ainakin puoli vuotta, varsinainen leirijakso tunteeen ja tehtävien on vain osa sitä. Kuva Houhajärveltä.

Monia vaihtoehtoja

Vammalassa rippikoululaisia on tänä vuonna 176.

– Peräti 95 prosenttia 15-vuotiaiden ikäluokasta konfirmoitiin viime vuonna. Suurin piirtein sama suhde on nyt, sanoo seurakuntapastori Pauli Selkee.

Nuorille on tarjolla useita vaihtoehtoja.

– Esimerkiksi Eestin matkari-

pari kiinnosti kovasti. Päivärippikoulu on tärkeä, vaikka ei erityisen suosittu. Kiinnostukseen vaikuttaa paljon ajankohta ja jopa se, miten leiri esitellään kouluissa. Myös hinnalla ja kaverien valinnoilla on merkitystä.

Vuoden 2008 rippikouluista vastaa nuorisopastori Markus Mal-mivaara, joka palaa hoitovapaaltaan

työhön elokuussa. Sen jälkeen häneltä voi myös kysellä lisätietoja.

Todennäköisesti ensi vuoden rippikouluja käydään tuttuun tapaan esittelemässä kouluissa syyslokakuussa, ja ensimmäinen kokouksuminen on marraskuussa. Myös koulun uskontotunneilla kerrotaan perusasiat rippikoulusta ja -leireistä.

Suonkiertäjistä neljäs pyörä

Ei kolmas, vaan jo neljäs pyörä tuli Suodenniemen Suonkiertäjistä, kun partiolippukunta solmi taustayhteistyösopimuksen Vammalan seurakunnan kanssa.

Karkun ja Tyrvään seurakuntien yhdistyessä vuoden 2004 alussa, kirkkoneuvosto hyväksyi vastaavan sopimuksen Karkun Samoojien, Tyrvään Metsänpöikien ja Vammalan Nuotiosiskojojen kanssa.

Suonkiertäjät on perustettu 1995. Se on noin 70 jäsenen seka-lippukunta, joka kokoontuu partiokolossa Suodenniemen seura-

kuntatalon alakerrassa.

Partiolippukunnalla on yleensä ainakin yksi sen toimintaa tukeva taustayhteisö. Tuki voi olla taloudellista, mutta se voi tarkoittaa myös apuvoimien tai tilojen tarjoamista lippukunnan käyttöön.

Suomen Partiolaisten peruskirjan perusteella lippukunnat, joiden taustayhteisönä on tunnustuksellinen uskontokunta, antavat myös sen tunnustuksen mukaista uskonnollista kasvatusta.

Ev. lut. seurakunta on nyt Vammalan kaikkien lippukuntien taustayhteisö.

KIRKKOVUOSI

Ihmeiden aika ei ole ohi

Helluntain sanoma kertoo Pyhän Hengen työstä. Helluntaita seuraava sunnuntai on Kolminaisuuden päivä. Peräkkäiset pyhät kertovat Jumalan kolmiyhteisyydestä, siitä miten Jumala toimii Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä. Tämä on mysteeri, salaisuus, jota järkemme ei voi käsittää: yksi Jumala kolmessa persoonassa.

Uskon ja kokemuksen tasolla meitä kuitenkin puhuttelee Isä luojana, Poika lunastajana ja Pyhä Henki uskon synnyttäjänä, pyhittäjänä.

Jumalan työn täyteyteen kuuluu Jeesuksen, Pojan, jalkautuminen ihmisten keskelle. Hän näytti konkreettisesti, mistä Luojan työssä on kysymys. Tämän työn jatkajaksi hän lupasi lähettää Pyhän Hengen; siitä alkoi helluntain ihmeiden ketju.

Ensimmäisen helluntain tapahtumat (Apt. 2:1–13) kertovat ihmeestä. Jeesuksen opetuslapset saivat Pyhän Hengen ja puhuivat vierailijakielillä, joita Jerusalemiin juhlille tulleet ja eri kansallisuuksia edustaneet ihmiset ymmärsivät äidinkieltään. Siinä on merkki Pyhän Hengen toiminnasta.

Tästä alkoi prosessi, jota voimme pitää ihmeenä; pienestä ja vaikeasta juutalaisena lahkona pidetystä kristillisestä seurakunnas-

ta kasvoi maailmanlaajuinen kirkko. Vastoin kaikkia ennako-odotuksia, todennäköisyyksiä ja ihmisen järjen laskelmia.

Ihmeen olemus on usein muualla kuin oletamme tai ajattelemme. Ihme on suurempi kuin sellaiset yksittäiset tapahtumat, joita vaadimme liian herkästi uskomme aitouden todistukseksi. Pyhän Hengen ihmeitä tapahtuu kaikkialla ja jatkuvasti, meistä riippumatta, meidän toimistamme huolimatta tai ilman että niitä edes ihmeiksi tiedostamme.

Inkerin ihme

Namibiassa

Kielilläpuhumisen ihme oli esimerkiksi Ambomaan Agricolaksi kohonnut suomalaisen lähetystyön pioneeri, inkerinmaalainen **Martti Rautanen**, jonka lähettämistä (1868) harkittiin pitkään. Hän oli hidas oppimaan vieraita kieliä, hänen pärjäämistään täysin erilaisessa kulttuurissa epäiltiin.

Lopulta Rautanen kuitenkin suoritti Agricolan työhön rinnastuvan tehtävän. Hän käänsi Uuden Testamentin ambokielelle, seppitti virsiä ja keräsi namibialaista kansanperinnettä.

Martti Rautasen ambokielinen nimi Nakambale, ”Se joka kantaa hattua”, konkretisoitui myös koti-Suomessa, kun hän vähän ennen kuolemaansa sai vastaanottaa Helsingin yliopiston teologian

kunniaohtorin hatun. Kyllä Nakambalen työssä on nähtävissä suora jatkumo ensimmäisen helluntain hengestä. Eikä Rautanen ja hänen työnsä ole suinkaan ainoa lajissaan. Pyhä Henki vaikuttaa yhä.

Armolahjat arjessa

Pyhän Hengen toiminta näkyy myös ns. armolahjoissa, joilla Jumala ihmisiä varustaa. Niitä ei pidä katsoa hurmoksellisuutena tai vain kristittyjen kokouksiin tai jumalanpalveluksiin rajoittuvina.

Ihmeissä odotetaan usein selviä näyttöjä, esimerkiksi sairaiden parantumisia. Kyllä niitä tapahtuu, ja eniten siellä, missä niitä ei ihmeiksi luokitella.

Jumala Luojana antoi ihmiselle järjen, kyvyn ajattelun avulla kehittyä ja kehittää tietojaan ja taitojaan. Tähän prosessiin kuuluu myös lääketieteen kehittyminen, terveyskeskusten ja vaikkapa kirurgisten sairaaloiden toi-

miminen ihmisten arjessa.

Armolahjoja on lupa tarkastella kaiken Jumalan luoman hoitamisen ja varjelemisen. Kenellä mihinkin kyky – Luojan antama – hän sitä käyttäköön. Tässä on nähtävissä Luojan ja Pyhän Hengen yhteinen olemus. Luojana Isä hoitaa luomakuntaansa, ihme tapahtuu kaikkialla siellä, missä särkynyt, haavoittunut ja hauras saa avun.

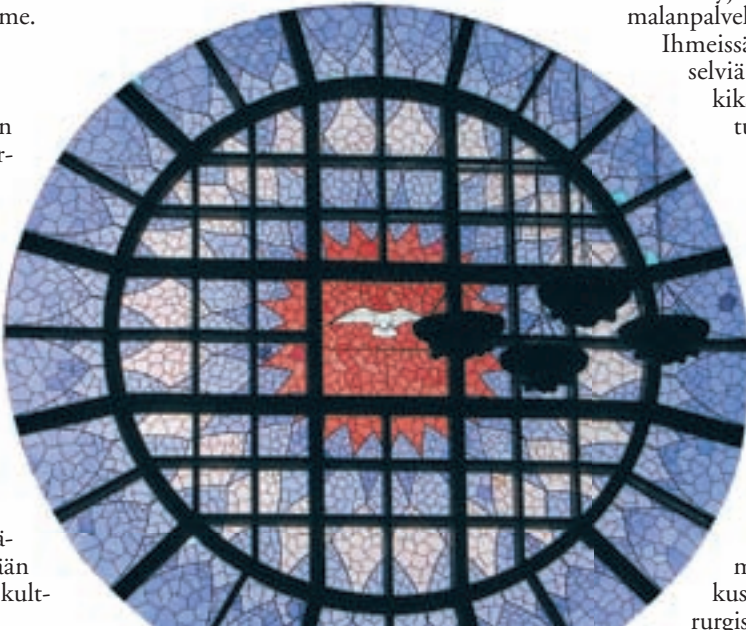
Profeetat puhuvat yhä

Entä profetiat? Niitäkin usein armolahjoina pidetään, syystäkin.

Joskus 1980-luvulla istuin rosvastikuntakokouksessa, missä keskusteltiin sodan ja rauhan kysymyksestä. Läkäs rovasti käytti puheenvuoron ja viittasi **Martti Ahtisaareen**, Namibian itsenäisyydestä neuvottelevaan YK:n virkailijaan. Vain sivulauseessa – ja ohimennen – hän sanoi, että ”hänenä muuten tulee Suomen seuraava presidentti”. Kaikki paikalla olleet eivät kunnolla edes tienneet kuka tämä Ahtisaari oli, puhumattakaan siitä, että missään julkisuudessa olisi tällaista kummallisuutta edes presidenttipelin yhteydessä mainittu.

Pyhän Hengen lahjat ovat usein arkisia, aina ihmeellisiä ja toimivat ihmisen, Jumalan kuvan, hyväksi.

Hannu Kilpeläinen

Helluntai

*Kuuletko huminan?
Tunnetko jyllinän?
Näetkö liekit ja
rakkauden aterian?*

*Syntymäoikeus.
Sinulla on
Jumalan lapsen syntymäoikeus
kuulla se kaikki,
nähdä se kaikki,
tuntea se kaikki.*

*Sinulla on oikeus
elää se kaikki,
se Hengen kosketus,
se voima,
se uudeksi luova voima.*

Irja Aro-Heinilä

LÖYTÖRETKELLÄ: Mistä löydän,

Pyhän Hengen siunaus

Hes. 36: 26–27
Joh. 14: 26
Room. 8: 14–17
Ef. 1: 13–14
Ef. 4: 3–7
Gal. 5: 22–26

SANAA SASTAMALASTA

Tuhannen taalan paikka

”Jos ei heilaa helluntaina niin ei sitten koko kesänä” sanoo vanha suomalainen sanalasku. Itse en tuollaisesta kansanviisaudesta paljoa perusta – huolimatta siitä että aikoinani kosin vaimoani joulun alla suurin piirtein näin: onkos neiti ajatellu, menemmekö naimisiin ensi vai seuraavana helluntaina?

Ensi hämmästyksestä toivottuaan hän sai häikäistyksi: oliko toi kosinta? Myönteisen vastauksen kuultuaan ilmoitti, ettei malta enää reilua vuotta odottaa ja myöntyi ehdotukseen. Sovimme kihlapaikaksi Tyrvään kirkon jouluaamun jumalanpalveluksen.

Miksi helluntai sitten oli minulle paras mahdollinen häääpäivä? Juuret taitavat juontua Kertolan pappilan rippikoulutupaan. Siellä **Kahran Olli** piti 70 luvun puolivälissä rippikoulua omalla persoonallisella tyyllillään.

Hän sai vilkkaan poika- ja tyttöporukankin kuuntelemaan viljelemällä sopivasti tarinoita ja

vakavaa asiaa. Olli opetti helluntain merkitystä mieleenpainuvalla tavalla, ja sanoi lopuksi että se on paras päivä mennä myös avioon. Ajatus isostui teini-ikäisen mieleen niin lähtemättömästi että sehän piti toteuttaa.

Olli perusti opetuksensa siihen, että helluntaina vuodatettiin Pyhä Henki ja samalla kirkko syntyi. Pyhä Henki pukeutui niin yliuunnolliseen asuun, tulenlieskoihin ja uskomattomaan kielikylypyyn, että se sai apostolitkin hämmennyksiin. Jotkut jopa luulivat porukan olevan juovuksissa.

Rovasti Kahra muistutti, että Pyhällä Hengellä on tärkeä rooli myös yksittäisen kristityn elämässä. Jeesus itse opetti: ”Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut. Olkaa rohkeat, älkää vai-puko epätoivoon.”

Kreikan kielessä käytetään sanaa *parakletos*, joka tarkoittaa vierellä kulkijaa, puolustus-

asianajajaa ja neuvonantajaa. Ajatelkaa, meillä on koko ajan vierellä kulkija, Henki joka asuu meissä, ja puolustaja joka ajaa asiaamme kun syyttävä (saatana) meitä syyttää muistuttaen vanhoista pahoista teoista ja synneistä.

Siksi on tärkeää oppia tuntemaan tämä hieno persoona, joka johdattaa aina Kristuksen luokse ja toimii hänen tavallaan ehyttämällä, lohduttamalla, rohkaistamalla ja parantamalla.

Hän tekee työtään tänäänkin yhtä vahvasti ja voimakkaasti kuin apostolien aikana tai suomalaisten herätysliikkeitten alkuaikoina (mm. Telpänsiityn kokemukset). Pyhä Henki myös jakaa uskoville tärkeitä työkaluja, armolahjoja. Itse olen saanut nähdä, miten myös monet miehet löytävät kutsunsa ja oman paikkansa seurakunnassa juuri niiden kautta.

Seurakuntaruumis alkaa eheytyä, kun sen jäsenet löytävät lahjansa ja alkavat palvella rakkauden hengessä niillä toisiaan. Tässä on

Suomen siionin tuhannen taalan paikka; miten opettaa armolahjoista terveesti, miten saada ihmiset innostumaan niistä, palvelemaan niillä sekä näkemään ja kokemaan sen siunauksen, mitä niiden käyttö voi tuoda tullessaan.

Pirjo Silveri

Pekka Heikkilä

Kirjoittaja on tyrvääläissyntyinen toimittaja, tv-tuottaja ja -ohjaaja

Ortodoksikirkon arkkipiispa Leo saapuu vanhankirkonmäelle.

Veikko Niukkanen keikkuu taas Pyhän Olavin välikatossa. Tällä kertaa hän kantaa varastoituja paanuja alas pudotettavaksi.

Harri Virta ahkeroi putkea pitkin putoavien paanujen vastaanottokomiteana.

Marja Rauhala pinkkaa pihalla puista arvotavaraa.

Arkkipiispa Leo, vs. kirkkoherra Hannu Kilpeläinen, rakennusarkkitehti Marja Rauhala sekä kehikollinen paanuja valmiina matkaan kohti Pielavettä.

Mustan kaftaanin helmat liehuvat tuulella, kun ortodoksikirkon arkkipiispa Leo harppoo pitkin vanhankirkonmäkeä. Hetkittäin askel hidastuu. Mies kavaa taskustaan pienen kameran ja pyhäytyy ikuistamaan maisemaa ja hyörintää ympärillään.

Aamuvahaisesta asti Pyhän Olavin sakastinpuoleisella seinustalla on käynyt kova huike.

Kirkkoa rakennettaessa paanuja veistettiin niin paljon, että niitä jäi reilusti yli tarpeen. Ylimääräiset varastoitiin kirkon välikattoon. Tänä päivänä niitä on pudotettu alas, pinkattu häkkeihin ja siirretty edelleen Telilän Tarmon nosturivehkeillä kuorma-auton lavalle.

Arkkipiispa Leo – siviilinieltään Leo Makkonen – osti paanun Vammalan seurakunnalta. Kirkkoneuvoston päätöksen mukaisesti kaupasta saadut 8 000 euroa käytetään talokkaiden virkistystoimintaan.

Tyrväläinen käsityö päättyy rukoushuoneen katolle Pielavedellä. Siellä on toteutuksessa arkkipiispan suuri unelma: hän rakennuttaa kotikylässä omaan pihapiiriinsä tsasounan, karjalaisen rakennustaitteen perinteiden mukaisesti.

– Karjalan pyhien nimelle ja Taipaleen kylän siirtolaisasutuksen toimivaksi muistomerkiksi, ekumeeniseen jumalanpalveluskäyttöön, hän määrittelee.

– Rakennukseen tulee laaja ikoni-ohjelma, paanukattoinen kupoli, kullattu risti. Viisi kirkonkelloa olen jo tilannut.

Tsasounan suunnittelee vammalalainen rakennusarkkitehti Marja Rauhala.

Kirkkokunnan johtaja valokuvaa tyytyväisesti myhäillen tervattujen paanujen paketoimista Vammalassa, mutta asettuu myös itse kuvattavaksi ja haastateltavaksi. Toimittajat Satu Väättäinen ja Pekka Heikkilä tekevät tv-dokumenttia ja seuraavat hankkeen etenemistä, ja juuri tv-kameroiden varten arkkipiispa vetäiseekin välillä papinkaavun päälleen.

Pilvipoutaisen kevätpäivän ajan Pyhällä Olavilla pyörii kymmenkunta ihmistä. Jokaista koura- ja jalkaparia tarvitaan, sillä logistinen urakka on iso ja painava.

Kolmen hengen porukka on ajanut 380 kilometrin matkan Savosta Vammalaan, arkkipiispan mukana ovat rukoushuonetta käytännössä rakentava Väinö Väinänen sekä autonkuljettaja Risto Niskanen.

– Huomenaamuun mennessä kuorma on purettuna Pielavedellä, vakuuttaa savolainen ”Väinänen” siinä vaiheessa kun ensimmäinenkään paanu ei vielä ole auton lavalla.

Paikallista väriä edustavat Telilän veljekset Tarmo ja Jorma apujoukkoineen, seurakunnan uusi rakennusmestari Harri Pitkämäki sekä taloista tutut työnjohtajat Esko Kangasniemi ja Veikko Niukkanen.

Marja Rauhala pitää hanskoja käsissään sekä symbolisesti että konkreettisesti. Hän johtaa operaatiota mutta osallistuu myös raakaan työhön eli ottaa tervattuja laudankappaleita vastaan, pinnoa, nostaa, kantaa, järjestee, siirtää. Välillä hän kutsuu väen raparperimehulle ja sämpylälle.

Arkkipiispa Leo kiipesi kirkon vintille katsomaan, kuinka paanujen siirtäminen korkeuksissa sujuu. Taustalla kattorakenteissa seikkailee Esko Kangasniemi.

Tyrvään paanupäättyivät Pie

– Suunnittelijan työ on näin monipuolista, hän huikkaa iloisesti.

Hiki virtaa, mutta hymy ei hyydy.

Aikanaan Tyrvään Pyhän Olavin työmaalla piti kehitellä luovaa ratkaisua yhteen jos toiseen vastaan tulleeseen ongelmaan, ja sama juttu taas.

Puinen arvotavara täytyy saada kunnialla ja ehjänä pois hankalasta ja ahtaasta paikasta, paanukaton ja kirkkosalin tynnyriholvin välisistä rakenteista, mutta miten? Muurien välissä kulkevaa kapeaa ja jyrkkää portaikkoa pitkin homma ei ikinä onnistuisi.

Marja Rauhala kävi etukäteen katsomassa ja arvioimassa tilannetta, ja pohti pulmaa pitkäaikaisen yhteistyökumppaninsa Tarmo Telilän kanssa. Mietintämyssyä sovitteli myös Esko Kangasniemi, joka tuntee vanhankirkon kuin omat taskunsa. Oiva konsitti löytyi: irrotetaan räystäältä yksi järeä lauta ja työnnetään aukosta vintille iso putki, jonka toinen pää on maassa.

H-hetkellä viritys pelittää kuin rasvattu. Ylhäällä Harri Pitkämäki syöttää muutamaa paanua kerrallaan... fuu---uu---uh... ja alhaalla vammalalainen Harri Virta ottaa konttalaan lähetystä vastaan.

Jo ennen puoltapäivää selviää,

etteivät pinojen nostamista ja kuljetusta varten tehdyt kymmenen puukehikkoa riitä. Joku lähtee kiireesti vararoimaan häkkyroita lisää.

Paanujen tarkasta kappalemäärästä ei kenelläkään ollut etukäteen tietoa. Tarkoitus on ynnätä ne sitä mukaa kun lastaaminen edistyy, ja arkkipiispa itse aloittaa tukkimiehen kirjapidon. Vauhdikkaassa työn rytmisessä yksitellen laskeminen osoittautuu kuitenkin niin vaikeaksi, että ajatuksesta luovutaan.

Sen verran kirkonmäellä ehditään paanuja lajitella, että kapeat ja leveät valkataan eri kasoihin.

Arkkitehti joutuu joka tapauksessa suunnittelemaan katon poikkeuksellisesti järjestyksessä, koska se pitää mieltä jo olemassa olevan, tietyn leveyden ja mittaisen materiaalin mukaan.

– Ensiksi on tiedettävä, kuinka paljon meillä on erikokoisia paanuja. Luultavasti joudumme tekemään niitä jonkun verran lisää, ainakin ristin alle tulevaan liekkiosaan jota arkipäiväisesti sipuliksi kutsutaan.

Pyhän Olavin tyyliin kolmiokuvion Rauhala tuskin päätyy.

– Todennäköisesti valitsen yksinkertaisemman mallin, koska salmiakkikuvio ei toimi niin pienessä katossa.

Ilman tyrväläisiä valmiita paanuja Rauhala olisi saattanut ratkaista katon haapalautoilla.

– Olisihan se onnistunut silläkin tavalla, mutta paanukatto on tietysti arvokkaampi, vielä kun paanut ovat kokonaan käsityötä.

Vammalassa asuva Marja Rauhala, itsekin ortodoksi, näkee erikoisessa toimeksiannossaan hienon ekumeenisen ulottuvuuden. Kahden paik-

ut lavedelle

kakunnan lisäksi liikutaan kahden kirkkokunnan välillä.

– Pyhän Olavin kirkkoon liittyy niin paljon dramatiikkaa. Osa tätä historiaa siirtyy nyt myös Pielavedelle.

Nykyyän rakennusarkkitehti Rauhala työllistävät pääasiassa vanhojen kirkkojen korjaukset.

Pielaveden kohde on hänelle ensimmäinen tsasouna. Arkkipiispa Leo sen sijaan on vanha tuttu vuosien takaa, sillä Rauhala on pitkään toiminut kirkkonsa hallinnossa luottamushenkilönä, muun muassa maallikkojäsenenä kirkollishallituksessa.

Ortodoksisen rukoushuoneen kypsyttelyminen ja piirtäminen on aivan erilaista kuin jonkun ”tavallisen” rakennuksen.

– Tämä ei ole pelkkää rakentamista. Opilliset asiat on otettava niin tarkasti joka kohdassa huomioon.

Kaksi ja puoli vuotta sitten arkkitehti tutustui ensi kerran tonttiin Pielavedellä. Käynnin pohjalta syntyi muutamia hahmotelmia, joita on yhdessä työn teettäjän kanssa kehitelty ja hiottu.

Rukoushuonetta on nyt rakennettu seitsentuumaisesta hirrestä vuosi. Vaihe vaiheelta on edetty asianmukaisiin menoihin, maan pohjan siunaamisineen, perustusten laskemisineen. Seuraavaksi on harjannostajaiset.

– Tsasouna vihitaan 4.6.2008, paaluttaa arkkipiispa jämpisti.

Valmistumista kirittää rakentajan 60-vuotispäivä vuoden päästä!

Tyrvään Pyhän Olavin paanujen myynti ei ollut Vammalan seurakunnalle pelkkä läpihuutojuttu.

Kirkkoneuvosto puntaroi päätöstä tarkkaan, ja asia jäi ensi kerralla viime elokuussa pöydälle. Vam-

Arkkipiispa Leo on syntynyt 1948 Pielavedellä. Papiksi hänet vihittiin 1973 ja piispaksi 1979. Lokakuussa 2001 ortodoksisen kirkon kirkolliskokous valitsi Leon, silloisen Helsingin metropolin, Karjalan ja koko Suomen arkkipiispaksi.

Tsasouna on pieni alttariton pyhäkö, kappeli tai rukoushuone. Nimitys tulee venäjänkielisestä hetkeä tai tuntia tarkoittavasta sanasta. Karjalassa tsasounia oli lähes joka kylässä ja niissä toimitettiin hetkikalveluksiksi kutsuttuja maallikkopalveluksia.

malassa tunnettiin suurta myötätuntoa kohtalotovereita kohtaan, ja jos Porvoon tuomiokirkon korjaustöissä olisi ollut käyttöä tyrväläisille haapapaanuille, ne olisi voinut lahjoittaa. Porvoolaiset päätyivät kuitenkin mäntyiseen ratkaisuun.

Samoihin aikoihin Vammalan kaupunki mietti 100-vuotisjuhlaan liittyen paviljongin rakentamista. Omalla paikkakunnalla tehdyt maankuulut paanut olisivat sopineet sen katolle.

Idea ei toteutunut, ja seurakunta hyväksyi arkkipiispa Leon tekemän ostotarjouksen. Ennen päätöstä kuultiin talkoolaisten mielipidettä.

– Juttelin myynnistä talkoomiesten kanssa, eikä heillä ollut mitään ajatusta vastaan. Sitä paitsi paanut oli jo paloturvallisuuden vuoksi saatava pois välikatosta, sanoo Esko Kangasniemi.

Hän täsmentää vielä, että Pyhän Olavin mahdollisia paikkaustarpeita varten Vammalaan jätettiin riittävä määrä paanuja.

Taipaleen kylän tsasouna kiinnostaa varmasti niin ortodokseja kuin matkailijoita tulevaisuudessa.

– Kun arkkipiispa esittelee sitä vieraillessa, todennäköisesti hän kertoo myös sen, mistä kattopaanut ovat peräisin, uumoilee Marja Rauhala.

Paanuja hakiessaan Leo kävi ensi kertaa elämässään Vammalassa, vaikka ympäröivä maakunta on tuttu 70-luvulta, työvuosilta Turun piirin matkapapistossa.

– Vanhempieni juuret olivat Karjalassa Salmisissa. Hauska satuma että sielläkin oli Karkun kylä, hän oivaltaa yhtäkkiä.

Arkkipiispa toivottaa niin Tyrvään talkoolaiset kuin muut vammalalaiset lämpimästi tervetulleeksi retkeilemään Pielavedelle ja tutustumaan tsasounaan.

– Tulkaa vaikka vihkiäisiin vuoden päästä!

Pirjo Silveri

Taiteilijat toivovat työrauhaa

Toukokuun viimeisellä viikolla Osmo Rauhala ja Kuutti Lavonen aloittivat taas työnsä Tyrvään Pyhän Olavin kirkossa. Viimevuotiseen tapaan miehet maalaavat Vammalassa vuoroviikoin.

Parin vuoden takainen kosteusongelma on saatu pois päiväjärjestyksestä, ja lämmittämättömän kirkon puupinnoille sopivat materiaalit ja menetelmät ovat löytyneet.

Kirkko on suljettu yleisöltä, vaikka ovia joudutaankin välillä pitämään auki. Maalaamisessa käytettävien voimakkaiden aineiden vuoksi tilaa pitää työn aikana tuulettaa.

Kuluva kesäkausi on Rauhala ja Lavoselle hyvin intensiivisen työskentelyn aikaa, ja siksi molemmat toivovat keskittymisrauhaa.

Komeaa kirkkoa voi mainiosti ihailta kiviään ulkopuoleltakin siihen asti, kunnes noin sadan kuvan kokonaisuus paljastetaan kerralla syksyllä 2008!

KIRJAT

Pirjo Silveri

Rohkaisua ja tukea leskelle

Puolison kuolema laittaa arjen vääjäämättä uusiksi, oli elämäkumppani nuori tai vanha, päätynyt parisuhde pitkä tai lyhyt, lähtö äkillinen tai odotettavissa ollut.

Yhteisen ajan, haaveiden ja suunnitelmien tilalla ovat vain muistot. Miten rakkaastaan luopumaan joutunut sopeutuu tilanteeseen? Miten arki jatkuu? Miten pääsee surun läpi? Mistä saa tukea tai apua?

Vammalasta kotoisin oleva toimittaja ja viestinnän opettaja **Tiina Laaninen** on esikoisteokseensa *Jäljellä muisto* haastatellut viittä naista ja viittä miestä. Leskeksi jääneet kertovat puhuttelevalla tavalla surustaan, selviytymisestäään, ympäristön suhtautumisesta. Elämäkohtalot ovat hyvin erilaisia. Nuorin menetti aviomiehensä 25-vuotiaana, muutaman yhteisen vuoden jälkeen, iäkkäin on 78-vuotias mies, joka sai kulkea vaimonsa rinnalla vuosikymmeniä.

Kirja toimii sekä vertaistukena että tietopakettina, sillä loppuun on koottu asiantuntija-artikkeleita ja pieni yhteystietohakemisto.

Jäljellä muisto rohkaisee ja antaa toivoa puolisonsa menettäneelle, mutta tarjoaa muillekin eväitä surevan kohtaamiseen.

Tiina Laaninen: *Jäljellä muisto*. Elämää puolison menettämisen jälkeen. Kirjapaja 2007, 139 s.

Oi tätä naisen elämää

Kauniiksi kutsutaan neitoa on värikäs, oivaltava ja moniulotteinen kokoomateos, joka houkuttaa lukemaan, laulamaan – mutta ennen muuta ajattelemaan. Se puhuu naisen elämästä parhaimmillaan ja pahimmillaan, meillä ja maailmalla.

Lahjakirjaksikin sopivan pakeitin ovat toimittaneet Suomen Lähetysseuran työntekijät **Kristiina Aatsinki, Irja Aro-Heinilä, Päivi Granström ja Maria Laakso**.

Runot, rukoukset, laulut, mietteet ja lyhyet kertomukset kattavat koko elämänkaaren. Ne puhuvat lapsuudesta, tyttöydestä, naisuudesta, vanhuudesta. Sivulla siirtyään sujuvasti tunnelmasta toiseen; välillä mieli pursuaa riemua ja kiitollisuutta, lämpöä ja lempeä, välillä sydän on pakahtumaisillaan tuskaan ja ahdistukseen, välillä esiintyy vihainen nainen laulamalla Tango Aggressivoa.

Eri-ikäisten ja eritasoisten (nais)kirjoittajien tekstien joukkoon on poimittu tuttuja ja herkullisia naiskuvauksia **Aleksis Kiven** tuotannosta.

Kauniiksi kutsutaan neitoa, SLS 2007, 171 s.

Kaunis ja pyhä satavuotias

Tampereen tuomiokirkko täyttää 100 vuotta ja on sen kunniaksi saanut komean juhla-kirjan. *Synnisen kaunis ja pyhä* kuvaa, mitä pyhäkkö on rakentamisensa ajoista nykypäivään ihmisille merkinnyt ja antanut.

Kirja ei ole seinien historiaa, vaan se kertoo nimenomaan elämästä **Hugo Simbergin** maalaimien siipien suojassa. Kansallisromantiikan helmi, yksi Suomen kuuluisimpia rakennuksia, on elänyt tampereläisten rinnalla muun muassa kolmen sodan vaiheissa.

Olli Helénin, Rakel Kallion, Raimo Seppälän ja Voitto Silfver-

huthin kirjoittama, runsaasti kuvitettu teos paljastaa, kuinka kansa on kirkkoaan rakastanut – miten se on puhutellut, miten palvelut, miten ollut mukana iloissa ja suruissa, keitä on ollut kirkossa työssä, ketkä ovat tulleet paikalle joissakin erityistilanteissa.

Käytetyt lähteet eivät ole pelkästään kirjallisia, vaan osa sisälöstä perustuu tuoreisiin haastatteluihin. Ne antavat oman pikanetin lisämausteensa ja tuovat julkia uusia, kiehtovia yksityiskohtia.

Sata vuotta sitten Tampereen seurakuntien rohkeat päättäjät antoivat taidemaalareille eli **Hugo Simbergille ja Magnus Enckellille** vapaat kädet kirkon koristelussa. Vammalalaisten kiinnostusta juhliava kirkkoa kohtaan lisää se, että Tyrvään Pyhällä Olavilla on nyt käynnissä vastaavantapainen huima taidehanke.

Synnisen kaunis ja pyhä. Sata vuotta Tampereen tuomiokirkon elämää. Kirjapaja 2007. 260 s.

Asiantuntevaa Hautausalan Palvelua

Surun kohdatessa

Hautauspalvelu T. TeuvoValkamakatu 4 Vammala (Luther-talo)
p. 03-511 5600, auto 040-7644 678 myös iltaisin
(Jatkamme Pakkasen liiketoimintaa)

Asiantuntevaa palvelua paikkakunnalla jo 70 vuotta

Vammalan Hautausseura Cronen OyTeitä palvelee myös
kirjansitoja Anna-Liisa Fisher
Adressien sitominen kirjaksi nyt mahdollistaMarttilankatu 37
Vammala
03-511 2156Vammalan II Hopun Apteekki
Itsenäisyudentie 53, 38200 Vammala
puh. 03-512 3700, fax 03-512 3717Tyrvään sivuapteekki
Asemakatu 10, 38210 Vammala
puh. 03-511 2300, fax 03-511 2865**Välimäen tila**

* Maatilamajoitusta ja perhejuhlia

Maritta ja Esko Pyymäki
Rautaniementie 524, 526
38270 SAMMALJOKI

Puhelinnumerot:

(03) 515 7373

040 746 4373

050 541 5273

www.valimaentila.com

ERIKOISHAMMASTEKNIKKO**Erkki Asikainen**

Marttilankatu 13, Vammala

**Uudet hammasproteesit ja
hammasproteesien pohjaukset
ja korjaukset.****Puh. (03) 514 3123**Katso:
www.tv7.fi**Sarkosen Matkailutila**

Elämyksiä kulttuurimaisemassa

Kesäkahvila Mieli-Aitta

Juhla- ja kokoustiloja

Savusaunapalveluja

Opaspalveluja

Puh. (03) 511 2167 www.mieliaitta.com
Vanhankirkontie 17-19, 38210 Vammala

Kristillisen medialähetystyön uutiset

irrtv.fi

Anna lahja medialähetystyölle: (14,94e+pvm)

0700-79044 (keräyslupa OKU256A) **IRR-TV****TAUNO KIVIRANTA Oy**

TRAKINKATU 4, 38200 VAMMALA

Puh. 03-517 9000, Fax 03-517 9019

Homokysymys puhuttaa kirkkoa

Miten Suomen luterilainen kirkko suhtautuu homopareihin? Hyväksytäänkö meillä homoliittojen siunaaminen Ruotsin mallin mukaan vai ei?

Vastauksia ei vielä ole, mutta niitä haetaan. Kirkon johto on käynnistänyt laajan ja avoimen keskustelun seksuaalisuudesta ja seksuaalivähemmistöistä; parisuhdelain ja rekisteröityjen parisuhteiden vaikutuksista kirkon toimintaan.

Piispainkokouksen asettama Espoon piispan **Mikko Heikan** johtama työryhmä valmistelee parhaillaan kannanottoa piispainkokoukselle. Työryhmällä on aikaa 2008 loppuun. Sen jälkeen piispainkokous laatii asiasta esityksen kirkolliskokoukselle.

Ennen kuin prosessissa on päästy näin pitkälle, aiheesta on koottu perusteellisesti tietoa ja kuultu erilaisia näkemyksiä.

Tänä vuonna järjestetään kaksi isoa keskustelutilaisuutta. Ensimmäisen kolmepäiväisen seminaarin aiheena olivat homoseksua-

liset parisuhteet raamatuntulkinnan, kristillisen etiikan ja muissa kirkoissa käytyjen keskustelujen näkökulmasta. Marraskuussa kysymystä lähestytään lääketieteen, ihmiskuvan, sielunhoidon ja lainsäädännön kannalta.

Molemmissa seminaareissa on noin sata osallistujaa: piispat, ryhmä asiantuntijoita, kirkon keskushallinnon työntekijöitä, hiippakuntien edustajia.

Hiippakunnat saivat itse valita edustajansa. Useimmat lähettivät seurakuntien työntekijöitä, ensimmäiseen teologeja. Turun arkkihiippakunnasta mukana on Vammalan kirkkoneuvoston puheenjohtaja, hiippakuntavaltuutettu **Maiju Vuorenoja** – yhtenä joukon harvoista luottamushenkilöistä.

Ensi vuonna hiippakuntiin

Vuodenvaihteen jälkeen keskustelua on tarkoitus jatkaa hiippakunnissa.

– Seminaariaineistojen pohjalta toimitetaan tietopaketti, joka antaa perustietoa, millaisiin kysymyksiin kirkko joutuu nyt ot-

tamaan kantaa. Ensi keväänä kun asia on vielä valmisteluvaiheessa hiippakunnat ehdivät välittää työryhmälle kentän kantoja ja kysymyksiä, sanoo parisuhdelakityöryhmän sihteeri, pastori **Antti Saarela**.

Naispappuus on hiertänyt kirkossa pitkään, eikä uusi kiistelyn aihe näytä yhtään helpommalta.

– Kysymys on erittäin vaikea, koska kirkon ja Raamatun traditio on hyvin homovastainen. Nyt on kuitenkin uudella tavalla yritetty miettiä, mikä on Raamatun peruslinja ihmisen ja vähemmistöjen kunnioittamisessa, muotoili arkkipiispa **Jukka Paarma** pari viikkoa sitten Ylen Lauantai-seurassa.

– Kirkot kaikkialla maailmassa ovat tämän saman kysymyksen edessä. Tuntuu että, se on myös jatkamassa joitakin suuria kirkkoja.

Lisää aiheesta osoitteessa
<http://www.evli.fi/kkh/ktk/parisuhde/Kirkot-jahomoseksuaalisuus/>

Pirjo Silveri

Leiriksen urakoitsija Illosta

Houhajärven leirimajan korjaushanke etenee suunnitellusti.

Uudisrakennus nousee tontille paikallisilla voimin, sillä kirkkoneuvosto valitsi urakoitsijaksi Rakentajan Palvelu Oy Reponen ja Järvisen. Illoisen yrityksen tarjous oli 619 500 euroa.

Rakennustyöt leiriksellä käynnistyvät syyskuun alussa ja uusi majoitusrakennus valmistuu talven aikana, kesään 2008 mennessä.

Kuluvan suven leirisesongin päätyttyä Houhajärven vanhat mökit matkaavat Kiimajärven rannalle Kiikkaan. Äetsän seurakuntayhtymä on ostanut ne Vammalasta omaan leiri- ja virkistyspaikkaansa Leiriaholle.

Leirimajalla on jo valmistauduttu alkaviin rakennustöihin kaatamalla tontilta puita. Vanhat mökit siirtyvät syksyllä Kiimajärvelle Äetsän seurakuntayhtymän leiripaikkaan.

18 veisasi kultaa

Vammalassa on taas veisattu vantaumuksella. Varttuneen iän laulupiirissä oli tänä keväänä 18 sadan virren osaamista edellyttävän kultaisen virsimerkin suorittajaa.

Laulupiiri syntyi aikanaan Terttu Rehakan, nyt jo Taivaan

kotiin siirtyneen innokkaan laulajan ideasta. Luther-talolla kokoontuvaa joukkoa on vetänyt kanttori **Päivi Vuoristo**. Nyt ”virsiukuulustelijana” oli kuitenkin kanttori **Esa Vähämäki**.

Kultaisen virsimerkin suorittivat: **Heleena Santamäki, Katri**

Jaakkola, Elvi Niemi, Mirja Päiväranta, Irja Tähtö, Aila Wallin, Anja Haapaniemi, Liisa Niemi, LeoKnuutti, Tauno Hituri, Rauhaja Rajaniemi, Raija Vihakas, Eira Ristimäki-Saari, Kalevi Saari, Helvi Väkinen, Paula Isoniemi, Armi Hohko ja Irmeli Palonen.

SATAKUKKA

Puistokatu 7, Vammala, ☎ 511 2401

Kauniit ruusut kevään ja kesän juhliin.

Erikoisliike v. 1948 alkaen.

Suomen Kukkakauppiasliitto ry

www.kotimaa.fi/askel

Juulia nappasi koko uskonnon potin

Vammalan lukiossa lauantaina valkolakin päähänsä painava Juulia Virtanen, 19, nappasi ylioppilaskirjoitusten ainerealisuudesta uskonnosta laudaturin. Sinänsä sillä ei niin ihmetytä, sillä lahjakas tyttö kirjoitti saman arvosanan myös psykologiasta, saksasta, englannista, ruotsista ja lyhyestä matikasta. Äidinkielestä tuli todistuksen ainoa esimia.

– Se on ainutlaatuista, että Juulia sai kaikista uskonnon vastauksistaan jokereita myöten maksimit eli yhteensä 42 pistettä. Tällaista ei koulussamme ole työurani aikana ennen koettu, iloitsee myös uskonnonopettaja Kasper Kouvo.

Psykologian kokeenkin Juulia Virtanen selvitti loistavasti, sillä siitä heltsi 36 pistettä.

– Humanistiset reaaliaineet ovat aina olleet minulle helppoja, jorkut fysiikat ja kemiat eivät

Vammalalainen Juulia Virtanen kirjoitti uskonnon kokeesta laudaturin täysillä pisteillä.

ole olleet samalla lailla sydäntäni lähellä. Uskonto kiinnostaa, koska se on niin kattava ja yleissivistävä aine. Siihen liittyy monenlaista; historiaa, kirkkohistoriaa, eri kulttuureihin tutustumista, tuore ylioppilas itse selittää.

Hän antaa tunnustusta opettajilleen Kasper Kouvolle ja Eija Koskelle. Molemmat olivat kuulemma tosi hyviä ja tekivät työtään mielenkiintoa herättävällä tavalla.

– Opettajan on osattava linkittää nämä asiat oppilaiden elämään ja saatava nuoret miettimään. Suvaitsevaisuus on tärkeää: kaikki eivät ole uskovia, jotka koulussa lukevat ainetta. Uskontotunnit eivät saa olla oman uskonnon tyrkyttämistä.

Edessä monta vaihtoehtoa

Lakkiaistensa kynnyksellä Juulia Virtanen ei vielä osaa vastata kysymykseen ”mikä sinusta isona tulee”. Väli vuoden myötä saisi vähän lisää miettimisaikaa, koska niin moni vaihtoehto houkuttaa. Toi-

veammatteja voisivat olla esimerkiksi psykologi, opettaja tai eläinlääkäri.

Jälkimmäistä selittää luontevasti palava lemmikkiharrastus. Juulia nimittäin kasvattaa afrikkalaisia kääpiösiilejä, sokerioravia ja sukarapuja.

– Ne ovat vähän sellaisia yöeläimiä, kuten minäkin. Pärjään aika vähällä yönella.

Juulia Virtanen sanoo tehneensä lukiovuosien aikana koulussa työtä.

– Olen kunnianhimoinen, hän myöntää. – Kilpailen yleensä itseäni vastaan. En vertaa menestystäni koskaan muihin, vaan itseäni ja omiin tavoitteisiini.

Vammalan seurakunta on jo useana vuonna muistanut lukion parasta uskonnon kirjoittajaa. Tänä keväänä se palkitsee Juulia Virtasen **Simo Heinisen** uutuuskirjalla *Mikael Agricola – elämä ja teokset*.

Pirjo Silveri

Uurna-alue vihittiin käyttöön Karkussa

Karkun kappeliseurakunnassa oli toukokuun alussa juhla hetki, kun uusi yli 200 paikkan urna-alue vihittiin käyttöön. Edellisen kerran vastaava tilaisuus oli 70-luvun alkupuolella hautausmaan laajennusosan valmistuessa.

Rovasti Arto Jaatinen, karkkulaisten pitkäaikainen pappi, näki päivässä historian havinaa.

– On historiallista, kun pysyimme ottamaan vanhan aatelisuvun sukuhaudan muistomerk-

keineen urnahautausalueeksi.

Juseliuksen suvun vanha arvokas kivi säilytettiin. Uutta tarkoitusta varten muistomerkki puhdistettiin, sen kukkaornamenttejä ja ristiä syvennettiin. Paikallinen metalliosaja Pekka Nieminen työsti siihen teräksiset kukkamaljaket.

Lisäksi kiveen kaiverrettiin Johanneksen evankeliumin teksti: ”Jeesus sanoi: Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää vaikka kuoleekin.”

Jaatisen mukaan urnalehdolle on ollut Karkussa tarvetta, koska polttohautaus yleistyy koko ajan.

Vihkimisen yhteydessä maahan kätettiin jo kahden vainajan urnat.

Karkun urna-alueen vihkimisen toimittivat kirkkoneuvoston puheenjohtaja Maiju Vuorenoja (vas.), kappeliseurakunnan kappalainen Arto Jaatinen, vs. kirkkoherra Hannu Kilpeläinen ja taluspäällikkö Paula Laasanen.

Upi Vuorenoja

KESÄN LAHJAKIRJAT

ELINA KAUTTO – TERHO PELTONIEMI

Hörölän kesäkirja

Kesäpäiväkirjaan voi säilöä kesän silloin kun se on parhaimmillaan – tuoreena. Teemoitetut sivut sisältävät hörölämäisiä mietteitä kesästä. Mainio mökki- ja lahjakirja. Ovh. 22,90

ANNA-MARI KASKINEN – ANITA IRENE GEWALD

Hetkiä puutarhassa

Runoja kasvun, kauneuden ja muutoksen maailmasta. Tunnelmalliset akvarellit täydentävät valoisan teoksen tunnelmaa. Ovh. 20,90

KAISA RAITTILA

Taivaan tähden

Syväkairauksia sunnuntaipäiville

Lyhyet mietiskelytekstit ovat hienosyisiä ja tarkkänäköisiä pohdiskeluja elämästä, ihmisestä ja Jumalasta. Ne käyvät keskustelua sunnuntaisin kirkossa luettavien raamatunkohtien kanssa. Ovh. 26,90

SINI SEPPÄLÄ-VANHALA – PAULI VANHALA

Hevosten maa

Kaunis valokuva- ja aforismiteos kuvaa hevosten elämää luonnossa. Upea lahjakirja hevosten ystäväille. Ovh. 20,90

PIA PERKIÖ – RITVA KOSONEN

Rakkaudella, kummisi

Kaunis ja merkittävä lahja kummilta kummilapselle – myös aikuiselle kummilapselle. Teos kertoo kummin huolenpidosta ja lämpimistä ajatuksista kummilasta kohtaan. Ovh. 20,90

ANNA-MARI KASKINEN – ANITA IRENE GEWALD

Toivon enkeleitä elämääsi

Valoisa lahjakirja, jonka säkeet muistuttavat arjen pienistä hyvistä asioista. Viisaita ajatuksia hänelle, jolle haluamme toivottaa kaikkea hyvää. Ovh. 20,90

TAPAHTUU KESÄLLÄ VAMMALAN SEURAKUNNASSA

JUMALANPALVELUKSET

Tyrvään kirkko

Joka sunnuntai ja muu pyhäpäivä messu tai konfirmaatiomessu klo 10

Karkun kirkko

Su 3.6., 10.6., 17.6., 29.7., 5.8., 12.8., 19.8., 26.8., 2.9. messu klo 10
To 12.7. iltamessu klo 19

Salokunnan kirkko

La 2.6. koululaisten kevät-kirkko klo 9
Su 3.6. messu klo 12.30
Su 24.6., 22.7. messu klo 10
Su 12.8. messu klo 18

Su 2.9. messu, Eläkeliiton alueyhdistyksen kirkkopyhä klo 12.30

Sastamalan kirkko

La 23.6., su 8.7. sanajumalanpalvelus klo 10
Su 1.7. messu klo 10
Su 15.7. perinmessu: suomenhevosen 100-vuotisujuhlamessu klo 10
Su 22.7. messu Agricolan hengessä klo 12
Su 19.8. tiekirjon päätöshartaus ja partiolaisten 100-vuotisjuhlan kynttiläkirkko klo 18

Sammaljoen kirkko

Su 1.7. messu klo 10
Su 17.6., 29.7., 26.8. sanajumalanpalvelus klo 18

Suodenniemen kirkko

Jumalanpalvelus pyhisin, kesällä paikkana joskus museo tai vanha hautausmaa. Kts. tarkemmin Suodenniemen kappeliskr

ARJEN KRISTILLISYYTTÄ

Miten kristillisyyden näkyminen ja vaikuttaa tavallisen ihmisen arjessa? Tammikuusta saakka Vammalan seurakuntatalossa on kerran kuussa kokoonnuttu teeman tiimoilta. Arkivaatteissa-illat jatkuvat kesätoukokuun jälkeen torstaina 30. elokuuta. Ohjelmassa on alustus päivän aiheesta, laulua, soittoa, rukousta, yhteistä keskustelua, iltahartaus.

To 30.8. klo 18.30–21 Arkivaatteissa-illat, Vammalan srk-talo

KARKUN KAPPELISEURAKUNTA

Ti 5.6. klo 19 laulu- ja lähetysilta, Eila ja Kalevi Veko, Kutalantie 391
To 14.6. klo 19 laulu- ja lähetysilta, Eila ja Urpo Isotalo, Mäenkyläntie 26
Ti 26.6. klo 19 Kutalan kylälähetysjuhlahetki lähetys- ja lauluiltaan, Kalevi Ketola, Kutalantie 877
Pe 29.6. klo 22 Vammalan kamarikuoron konsertti, Sastamalan kirkko
Ke 4.7. klo 19 Suzuki-leirin opettajien konsertti, Sastamalan kirkko
Pe 6.7. klo 19 Runon ja suven päivänä laulu- ja lähetysilta, Pirunvuori
Ke 11.7. klo 19 laulu- ja lähetysilta kirkkokuoronkurssilaisten kanssa, Harsun piha
To 12.7. klo 19 iltamessu, Karkun kirkko
La 14.7. klo 11–16 Kirppu-Karkku, kahvipiste Harsun pakarissa
Ti 17.7. klo 19 laulu- ja lähetysilta Ohriniemessä, Pipontie 30

LÄHETYKSEN HYVÄKSI

Kylälähetysjuhlat

To 7.6. klo 13 Ekojärvi-Kivijärvi: Säterillä
To 7.6. klo 19 Kaltsila: Antolassa
Juhlia vielä elokuun lopulla ja syksyllä, jos halukkaita järjestäjiä löytyy!

Lähetyskeräys syyskuun loppuun saakka. Tuotto Vammalan viidelle nimikkolähetille Suomen Lähetysseurassa: Jenni Haunia (Pakistan), Erja Säde (Israel), Eveliina ja Vadim Roznovski (Venäjä), Raija Kiljunen (Nepal), Riitta Granroth (Ranska).

Su 10.6. klo 19 Suomalainen messu, säv. ja sanat Lasse Heikkilä, Sammaljoen kirkko. Kolehti nimikkolähettilä Jenni Haunialle. Järj. PieniSuuriMissio
Pe 22.6. klo 18 juhannusjuhla Vammalan srk-talon rannassa. Yhteislaulua, puheita, lausuntaa, laulesityksiä, kokko (sään salliessa). Kahvia ja muurinpohjalettuja. Tervetuloa joukolla mukaan myös Suodenniemeltä ja Karkusta!
La 30.6. klo 19 Tuokio levolle – hengähdyshetki arjen kiireen keskellä – iltatilaisuus,

Vammalan srk-talo. Lauluja, runoja, yhteistä aikaa Jumalan kämmenellä, kahvit.
Järj. PieniSuuriMissio
La 11.8. klo 14 Kesäpäivä kisaillen -tapahtuma Suodenniemen Kelahovissa. Kaikenikäisille, erityisesti perheille. Lähtekää vammalalaiset ja karkkulaiset Suodenniemelle retkeilemään!
Su 19.8. klo 14 rovastikunnallinen lähetystyön vapaaehtoisten virkistystapahtuma, Houhajärven Leirimaja
Su 26.8. Elina ja Hannu Heikkilän lähtöjuhla lähetystyöhön, alkaa messulla Tyrvään kirkossa klo 10
Pe 14.9. klo 9.30–14.30 Lähetystori 30 vuotta, Vammalan tori

DIAKONIAITYÖ

Leiripäiviä

To 19.7. klo 10–14 Suodenniemen vanhemman väen leiripäivä, Salmin kesäkodilla Ma–ke 25.–27.6. kehitysvammaisten leiri Kauvatsan Aittakarissa, ilm. viim. 6.6.
Ti 21.8. klo 10–17 rovastikunnallinen mielenterveyden virkistyspäivä Lavian srk-talossa. Osallistumismaksu 5 e. Yhteislähtö Seukun parkkipaikalta klo 9.15. Ilm. viim. 14.8.
Ma 10.9. klo 10–15 kuurojen leiripäivä Leirimajalla. Ilm. viim. 3.9.
Ti 11.9. klo 10–14 sota-invalidien, puolisoitten, leskien ja naisjaostojen leiripäivä Leirimajalla
Ke 12.9. klo 17–20 vammaisjärjestöjen leiri-Ilta Leirimajalla. Ilm. viim. 5.9.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset (jos maininta siitä) diakoniatuomistoon p. 514 2411 ma, ti, to, pe klo 9–11, ke klo 9–10

Retkiä

15.–22.9. Vammalan ja Keikyän seurakuntien ruska-retki Enontekiölle ja Vuontispiirtille. Muutama paikka vapaana, hinta 400–450 e. Tied. diakonissa Liisa Ketola
5.8. Suodenniemen kappeliseurakunnan retki Lempäälään. Ohjelmassa mm. kesäteatteriesitys "Birgitan tie". Tied. tiistaisin klo 9–11, diakoniatuomistoon p. 517 328.

Päivystykset

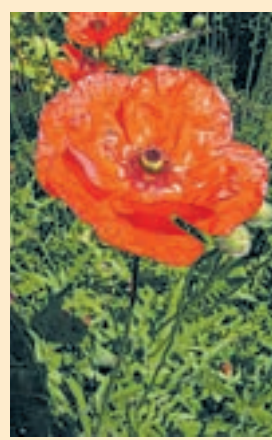
Kesä-elokuussa diakoniatuomistossa (srk:n virastotalo, Aittalahdenkatu 12) ma–ti, to–pe klo 9–11, ke klo 9–10, p. 514 2411
Kesällä Karkussa ja Suodenniemellä ei päivystystä.

SUODENNIEMEN KAPPELISEURAKUNTA

La 2.6. klo 9 koululaiskirkko, Suodenniemen kirkko
To 6.6. klo 19 vierailulta rippikoululeirillä
Su 10.6. klo 10 konfirmaatiojumalanpalvelus, Suodenniemen kirkko
La 23.6. klo 10 juhannuskirkko, Suodenniemen kirkko
La 23.6. klo 18 retki Vammalan srk-talon juhannusjuhlaan
Ke 4.7. klo 18 maakunnalliset seurakuntien Kivikkolan maellä
To 5.7. klo 19 lauluilta Lahdenperän rantasaunalla
Su 8.7. klo 10 Kesäpäivä Suodenniemellä; jumalanpalvelus ja kirkkokahvit vanhalla hautausmaalla, klo 14 Kaudneimmat runot Taideaitalla, klo 19 urkukonsertti kirkossa
Ke 12.7. klo 19 kesäilta laulaen Salmassa
To 26.7. klo 18 kesäilta laulaen Putajan rantasaunalla

Su 29.7. klo 10 kesävieraiden kirkkopyhä ja kahvit museolla
Su 19.8. klo 12 jumalanpalvelus ja kahvit Koskelan museolla

VARHAISNUORILLE

Leirit

Houhajärven Leirimaja (Kangastie 275)
12.–14.6. **Futisleiri** yhdessä Fc Vapsin kanssa. Hinta 30 e. Ilm. Vapsin tsoon (p. 514 2993)
8.–10.8. **Yleisurheiluleiri** yhdessä VsV:n kanssa. Hinta 25 e. Ilm. Leirimajalle (p. 513 0322) 6.6. alk. klo 9–11 tai suoraan seuralle
1.–2.8. **Lasten taideleiri** (7–12-vuotiaille) yhdessä MLL:n Tyrvään-Vammalan yhdistyksen kanssa. Alkaa ke klo 10, päättyy to klo 17. Yöpyminen joko leirillä tai kotona. Hinta 12 e. Vetäjinä Raija Seurala, Ulla Pohjola ja Telle Tamminen.

15.–17.6. **Poikaleiri** 10–12-vuotiaille. Hinta 18 e
18.–19.6. **Poikaleiri** alle 10-vuotiaille. Hinta 10 e
3.–5.7. **Tyttöleiri** alle 10-vuotiaille. Hinta 18 e
6.–8.7. **Tyttöleiri** 10–12-vuotiaille. Hinta 18 e

Salmin leirikeskus,

Suodenniemi:
Ke 8.8. klo 10–16 alle kouluikäisten lasten leiripäivä. Vetäjinä Lea Nieminen ja Raija Seurala.

Tiedoksi kaikille leiriläisille

Ilmoittautuminen: Leirimajalle 6.6. alkaen klo 9–11, p. 513 0322, viimeistään viikkoa ennen leirin alkua. Kerro ilmoittautuessasi nimi, osoite, puhelin, lapsen/varhaisnuoren ikä sekä mahdolliset ruoka-aineallergiat. Lääkityksestä ym. tarpeellisesta on syytä kertoa viimeistään leirin alkaessa.

Leirille tullaan omin kuljetuksin. Autojen parkkipaikka on Leirimajasta katsottuna Sammaljoentien toisella puolella. Majoitus mökeissä, joissa on patjat, peitot ja tyynt. Sähkölämmitys. Leirimaksu maksetaan leirille saavuttaessa. Vierailuja toivotaan vain niille varattuina aikoina ja yleisötulaisuuksissa. Kanttiinista voi ostaa karkkia ja juomia. Leirillä on vartiointi.

Leirivarustus:

- tyynyliina
- aluslakana
- pussilakana (tai makuupussi, joka voi tosin olla turhan lämmin)
- säähän sopiva vaatetta
- peseytymisvälineet
- uintivarusteet
- muistiinpanovälineet
- Raamattu
- sisätossut

NUORILLE

Kesäraamis perjantaisin klo 19.30 Nuukkarilla (Vammalan srk-talon alakerta), sään salliessa lähimaastossa.

Höntsäilyfutis Kaalisaaressa torstaisin klo 20

PERHEILLE

Houhajärven Leirimaja: La-su 4.–5.8. isovanhemat-lapset-leiri, alkaa klo 11, päättyy klo 15. Hinta 10 e, lapset 5 e
La-su 11.–12.8. kummi-kummilapsi-leiri, alkaa klo 11, päättyy klo 15. Hinta 10 e, lapset 5 e
Pe-su 13.–15.7. isä-lapsi-leiri
Pe-su 20.–22.7. äiti-lapsi-leiri
Ti-to 24.–26.7. äiti-lapsi-leiri
Pe-su 17.–19.8. isä-poika-leiri
Pe-su 24.–26.8. avioliittoleiri

Su 22.7. klo 12–16 perheiden leiripäivä Leirimajalla Houhajärven rannalla. Ohjelma alkaa klo 12 leirikirkolla. Sauna ja järvivesi lämpimänä, monenlaista tekemistä.

Su 29.7. viisivuotiaiden leiripäivä Leirimajalla

Ti 7.8. klo 10–16 perheleiri Suodenniemen Salmassa

Su 12.8. klo 18 koulunsa aloittavien siunaus Tyrvään kirkossa

Nyt on aika ilmoittautua päiväkerhoon

Syksyllä alkaviin 3–6-vuotiaiden päiväkerhoihin ilmoittautumisia odotellaan heinäkuun loppuun mennessä. Kaavakkeita, joista ilmenevät kerhojen kokoontumispaikat saa kirkkoherranvirastosta (Aittalahdenkatu 12), ja sinne ne voi myös palauttaa. Kolmesti viikossa kokoontuva esikasvatusero on tarkoitettu 6-vuotiaille, jotka eivät mene kaupungin esikouluun. Syksyn ryhmä tulee Sileekallion kerhopisteeseen (Linjakatu 18). Lisätietoja saa lapsityöohjaaja Raija Seuralalta, p. 512 4120 (raija.seurala@evl.fi).

www.vammalanseurakunta.fi

Wanha musiikki hoitaa sydäntä

Haluatko levähtää tuokion ja kokea palan esiisen tunnelmaa? Haluatko löytää kielen, jota kaikki ymmärtävät?

Jos vastaat myöntävästi, tervetuloa heinäkuussa Sastamalan kirkkoon vanhan musiikin konsertteihin. Niissä pääset sisälle tunnelmaan, joka tuo terveisiä vuosisatojen takaa.

Sastamala Gregoriana, Vammalan vanhan musiikin päivät, järjestetään 12. kerran. Sen tuottaa Sastamala Gregoriana ry ja taiteellisena johtajana on luottutaiteilija Michael Fields.

Tänä vuonna teemana on ranskalainen musiikki ja festivaalilla puhaltavat eurooppalaiset tuulet. Esiintyjinä on sekä suomalaisia että eri puolelta Eurooppaa ja USA:ta saapuvia yhtyeitä ja solisteja. Jotkut ovat vuosien aikana tulleetkin jo Vammalassa tutuiksi.

Konserttisarjan aloittaa lauantaina 21.7. *Lumen Valo*. Lauluyhtye on aiempina vuosina esiintynyt pariin

Uja Vuorenoja

Espoolainen EsCantores-lauluryhmä on esiintynyt useita kertoja Sastamala Gregorianassa.

kertaan Sastamalan kirkossa, muun muassa ensimmäisellä kerralla 1996.

Lisätietoja www.sastamalagregoriana.fi

Sastamala Gregoriana Sastamalan kirkossa klo 19 la 21.7. Lumen Valo **su 22.7.** gambayhtye Metamorphosis **ma 23.7.** Fioretto Ensemble **ti 24.7.** Sastamalan barokkiryhmä ja sopraano Evelyn Tubb **to 26.7.** La Morra -yhtye Baselista **pe 27.7.** Mestarikurssin päätöskonsertti klo 18

Collinuksen juhlapiroit Karkussa

Sastamalan pappilassa on selokuussa kiirettä, kun sinne saapuu kaukaisia vieraita Persiasta.

Kaikkea rahvasta kutsutaan osallistumaan vieraiden kunniaksi järjestettäviin juhlapiroihin.

Vuonna 1607 Persian shaahin Abbas I:n lähettiläs seurueineen oli Karkun pappilassa kirkkoheraan **Matias Matiae Collinuksen** vieraana. Nyt 400 vuotta myöhemmin, lauantaina 25. elokuuta, on luvassa uusinta 1600-luvun malliin.

Shaahin lähettiläänä on professori **Tapani Harviainen** ja Collinuksena rovas **Arto Jaatinen**. Muitakin vieraita on luvassa, mutta eipäs paljasteta kaikkea.

Pitoja on valmisteltu ahkerasti. Räätikkeitä ja papuja on kylvetty maahan, metän eläviä on pyydetty, sauhukallaa, munia ja monta muuta sorttia on tilauksessa. Provasti Collinus palveluskuntineen on valmis vastaanottamaan juhlapitöihin kaikki halukkaat, niin pit-

Uja Vuorenoja

Collinuksen juhlapiroissa Kalevi Ketola (vas.), Timo Keskinen, Rea Harviainen, Tapani Harviainen. Pöydät notkuvat 1600-luvun malliin.

källe kuin paikkoja riittää.

Pirot organiseeraa Karkun kappeliseurakunta lähetysten hyväksi. Pirot maksaa 50 Euroopan rah-

haa ja taltiinkin saa völiin. Varraa paikkas Vuorenojan Maijulta, telefoni 044-513 4150 tai ilimojen teitä majju@kopteri.net.

Lisää tietoa www.karkku.net

Collinuksen juhlapirot Karkun kappelissa 25.8.

PieniSuuriMissio tukee Jenniä

Parin vuoden takaisten lähetyksjuhlien jälkimainingeissa Vammalaan syntyi lähetystyöstä innostuneiden nuorten aikuisten ryhmä. Lähetyspiiri PieniSuuriMissio on avoin kaikille lähetyksestä ja lähettämisestä kiinnostuneille.

Avustuskohteena on alusta asti ollut Tankin kristillinen sairaala, missä oman seurakunnan nimikkolähetti, Vammalasta kotoisin oleva **Jenni Haunia** työskentelee.

Kesällä PieniSuuriMissio järjestää kaksi tilaisuutta. Sammaljoen kirkossa kuullaan sunnuntaina

10. kesäkuuta Suomalainen messu, jonka sävellyksen ja sanat ovat Lasse Heikkilän käsialaa. Lauantaina 30. kesäkuuta Vammalan seurakuntatalossa on illatilatilaus ”Tuokio levolle, hengähdys hetki arjen kiireen keskellä”.

Lisää tietoa: www.pienisuurimissio.net

Su 10.6. klo 19 Suomalainen messu Sammaljoen kirkossa, la 30.6. klo 19 ”Tuokio levolle, hengähdys hetki arjen kiireen keskellä” Vammalan srk-talossa

Nuorten aikuisten lähetyspiirillä oli viime syksyn Lähetystorilla oma myyntipöytä Jenni Haunian Pakistanin työn tukemiseksi.

Heikkilät Venäjälle ja nimikkoläheteiksi

Vuorotteluvapaalla olevat Vammalan seurakunnan työntekijät **Elina** ja **Hannu Heikkilä**, lastenhoaja ja kappalainen, päätelevät parhaillaan lähetyskursseja Helsingissä.

Syksyllä he lähtevät Venäjälle. Itänaapurissa Inkerin kirkossa Elinaa odottaa työ lasten parissa, Hannua haasteet koulutuksessa ja seurakuntatyössä.

Pariskunta siunataan tehtävänsä Hyvinkäällä pidettävillä Suomen Lähetysseuran lähetysjuhilla 10. kesäkuuta.

Heikkilät on nimetty myös Vammalan seurakunnan nimikkoläheteiksi. Kirkkoneuvosto hyväksyi vuosikannatukseksi 10 000 euroa.

Perjantaina 14. syyskuuta Vammalassa vietetään lähetystorin 30-vuotisjuhlaa. Uudet lähetit ovat silloin paikalla koko päivän ja Hannu Heikkilä pitää juhlapuheen.

Pallo haltuun. SLS:n Lähetysjuhlat Hyvinkäällä 8.-10.6. Su 10.6. klo 14 lähetystyöhön siunaamisen juhla

Yhteisvastuu tukee seuraavaksi työllistymistä

Ensi vuoden yhteisvastuukeräyksen teemana on Työ ja osallisuus. Kampanja kiinnittää huomiota muita heikommassa asemassa olevien työllistymiseen.

Kotimaassa tuetaan erityisesti kehitysvammaisten työllistymistä. Kansainvälisestä avustustoiminnasta esitellään Liberiassa tehtävää kehitysyhteistyötä.

Varsinainen keräys järjestetään perinteisesti helmi-huhtikuussa, mutta keräystileille ja keräyspuhelimella lahjoituksen voi tehdä ympäri vuoden. Lisätietoja www.yhteisvastuu.fi.

Piirjo Silveri
Raili Työppönen järjestelee myyntiin tuotuja vaatteita seurakunnan kirpputorilla.

Monitoimi-Raili hoitaa vaikka mitä

Raili Työppösen touhukas hahmo on tuttu näky Suodenniemen kirkon vaiheilla. Varsinainen työpaikka sijaitsee seurakuntatalossa, kivenheiton päässä sekä kirkosta että perheen kodista.

Seurakunnan palkkalistoilla Raili Työppönen on ollut 24 vuotta. Matkan varrelle on mahtunut vaikka mitä.

Nykyään hän on virallisesti talonmies-siivoaja, mutta käytännössä toimenkuva on tehtävämikettä laveampi. Tarpeen vaatiessa hän sukkuloi emäntänä, vahimestarina, seurakuntamestarina, kerhotätinä.

– Olen niin vanha työntekijä, että olen ehtinyt pienessä seurakunnassa olla hätävara vähän joka paikkaan. Papin ja kanttorin hommia en ole tehnyt, mutta melkein kaikkea muuta, hän nauraa hersyvästi.

Talvisaikaan lumityöt ovat usein Työppösen aamunavaus. Ne pitää hoitaa ennen muiden saapumista.

Aamun reippaan työrupeaman jälkeen onkin vaihdettava kuivat vaatteet. Sitten kauppaan kahvileipiä hakemaan perhekerhoa varten. Seuraavaksi edessä on kahvi- ja mehu-pöydän kattaminen kerholaisia varten.

Vielä pitää viimeistellä ohjelmaa eli katsoa, mitä pubun, mitä lauletaan, mitä leikitään. Askarteluun tarvittavat aineet laitetaan valmiiksi esille. Sitten lapset ja vanhemmat voivatkin tulla – ja kokoontuminen alkaa.

Kun on leikit leikitty, laulut laulettu, kahvit juotu ym. on vuorossa jälkien siistiminen. Siinä hurahtaa nopsaan seuraava tunti.

Jos on talvi ja lunta on satanut koko päivän, tässä välissä ehtii hetkeksi lumitöihin. Päivittäinen työaikani on 6 tuntia 40 minuuttia. Ympäri vuoden erilaiset toimikunnat tarvitsevat tietysti kokouskahvinsa.

Monitoimi-Railin vetämä perhekerho kokoontuu kerran viikossa. Äitejä ja lapsia on mukana nelisenkymmentä.

– Eri kerhoilla väkimäärä vaihtelee. Kun kävimme retkellä Salmiin leirikeskuksesta, osanottajia oli 16. Vappujuhlassa oli paikalla 35.

Suodenniemellä on Työppösen mukaan ollut pakko hieman joustaa perinteisestä seurakunnan emännän mallista. Yksin ei millään veny siihen, että laittaisi kaiken alusta loppuun itse.

– Ostan usein puolivalmisteita, jotta saan pullantuoksua kun kerholaiset saapuvat. Hinta on tietysti silloin vähän kalliimpi kuin itse tehden, mutta toisaalta aikakin on rahaa.

– Toki joskus leivon, mutta viime aikoina se on jäänyt vähemmällä, sanoo Työppönen, alkupeuraiselta ammatiltaan keittäjä.

Kevään tullen kerho loppuu ja minä siirryn pihalle haravoimaan, hoitamaan istutuksia, leikkaamaan ruusuja, perkaamaan rikkaruohoja, ajamaan nurmikkoo. Työsuhde-etuna saan kuunnella lintujen laulua.

Joskus on pakko rikkoo luonnon rauhaa ja puhdistaa asfaltit puhaltimella. Ikkunat on pestävä, jotta auringonvalo voi tulla tupaan.

Salmiin leirikeskus on saatava kesäkuuntoon. Ilmastointi on reistaillut, joten pitää kutsua huoltomies. Pannu on nokinen – missähän ”noki-kolari” ois?

Työpäivät eivät ole veljeksiä keskenään. Aamulla ei koskaan tiedä, mitä tänään eteen sattuu.

– Jos päivän mittaan törmään johonkin ihmiseen, jolla on sydämellään jotain kiireellistä, hoidan sen alta pois ja keskeytän muun.

Kirpputorille on tuotu kiitettävän paljon tavaraa, sinne siis lajittelemaan. Tietyt myyntiin, tietyt säk-

keihin ja avustuksiin. Täytyy miettiä ja ratkaista, kukahan taas kuskaisi tavaraa eteenpäin?

Viikonloppuna seurakuntataloon on tulossa isot hautajaiset. On järjestettävä 150 istumapaikkaa pöytiin ja siistittävä muutenkin kaikki tilat, lippu salkoon, virsikirjat pöytiin.

Vielä viimeinen silmäys: onko kaikki varmasti kunnossa? Ai niin, äänentoistolaitteet päälle ja ilmastointi täysille.

– Ehkä meillä on kerran vuodessa näin isot hautajaiset. Yleensä saattoväkeä on sellaiset 80 henkeä. Pienessä pitäjässä tullaan yhä paljon hautajaisiin.

Seurakuntatalossa järjestetään lisäksi muun muassa syntymäpäiviä ja häitä.

– Joka viikonloppu ei ole juhla, mutta sitten niitä voi taas kaasaantua useita lähekkäin.

Työni on lukemattomien pienten ja isompien asioiden huolehtimista ja hoitamista, paljon ihmisten palvelua.

Rakastan työtäni ja ihmisiä joita kohtaan, vaikka välillä nuppi tuijottaa kun on niin monenmoista muistettavaa.

Kursivoidut lainaukset Railin omasta päiväkirjasta.

Piirjo Silveri

Kirpputori pyörii lähetykselle

Suodenniemen seurakuntatalon salakerran pädyssä, partiokolon seinän takana, toimii jopa yhden sortin kauppa. Kirpputori syntyi 15 vuotta sitten Raili Työppösen ideasta ja innostuksesta.

Vuotuinen 1 300–1 500 euron tuotto menee puhtaana lähetykselle.

– Ajattele, että kirpputorillamme on kerätty yhteensä yli satatuhatta vanhaa markkaa! Se on valtavasti rahaa.

Lähetyksen vapaaehtoiset pyörittävät toimintaa.

– Myyjävuorossa oleva johtokunnan jäsen tuo tullessaan kahvikupit ja keittää kahvit. Siinä sitten seurustellaan asiakkaitten kanssa ja kohdataan ihmisiä.

Hinnat pidetään tarkoituksella edullisina.

– Teemme näin diakoniatyötä omalla paikkakunnalla. Monille on tärkeää, että seurakunnan kirpputorilta saa vähällä rahalla hyvää vaatetta. Olen iloinen että seudun nuoret perheet ovat ottaneet paikan omakseen.

Vastuuta kannetaan myös kansainvälisestä diakoniasta:

– Osan myyntiin tuodusta tavarasta toimitamme suoraan SPR:n lajittelukeskukseen ja sitä kautta apua tarvitseville.

Perhekerhossa Raili Työppönen puhuu mielellään lähetyksistä ja kertoo esimerkiksi kehitysmaitten kummilapsitoiminnasta.

– Kokoontumiskerhoilla sanon usein äideille, että menkää te nyt kirpputorille shoppaileen, minä vahdin sillä aikaa lapsia.

Suodenniemellä asuva ja Tam-

pereella työssä käyvä Sari Tuominen Elinansa, 8, ja Eeronsa, 7, kanssa kuuluu niihin, jotka milloin tuovat, milloin vievät.

– Käyn täällä ehkä kerran kuussa katsomassa, löytyisikö jotain sopivaa ja tarpeellista. Yleensä etsin vaatteita. Kaksi kertaa vuodessa eli keväällä ja syksyllä tuon itse tavaraa myyntiin, kun olen tehnyt kotona kaapeissa suursiivousta.

Tuomisen mielestä pysyvä kirpputori omalla kylällä on hyvä idea.

– Jos vain olisi mahdollista, tämä saisi olla vaikka vieläkin isompi, niin että tarjolla olisi esimerkiksi huonekaluja.

Lähetyksen kirpputori Suodenniemen srk-talossa joka viikko ti, to ja la klo 10–12